

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - Junij 2011 - LETNIK 11

poštnina plačana pri pošti Žetale

Številka 41, junij 2011

Za večjo varnost motoristov

Začeli so se topli in sončni dnevi, kar je znak, da se je že »odprla« tako imenovana sezona za motoriste, ki so jih prvi sončni žarki zvalili na ceste. Kot opozorilo in v razmislek naj poudarim, da je v letu 2008 na cestah na območju R Slovenije v prometnih nesrečah umrlo 47 motoristov in njihovih sopotnikov, v letu 2009 51, v letu 2010 pa 39; da ne govorimo o zelo hudo telesno poškodovanih. Do sedaj je na naših cestah umrlo že 6 motoristov. Da bi bilo teh prometnih nesreč in žrtev čim manj, motoristom posredujem nekaj nasvetov, katere velja upoštevati.

- Pred vožnjo preverite zračni tlak v pnevmatikah in jih v prvih kilometrih vožnje primerno ogrejte.
- Motoristično čelado si pravilno zapnite. Čist vizir vam omogoča potrebno vidljivost. Ne pozabite na oblačila s ščitniki.
- Motorno kolo je ozko, zato vas pri večji hitrosti drugi prometni udeleženci lahko hitro spregledajo. Naj bo vaša hitrost primerna okoliščinam, da vas bodo drugi pravočasno opazili, pa tudi vi njih.
- Pri vožnji skozi levi ovinek se odmaknite od ločilne črte na sredini vozišča, sicer bo vaša glava brzela tudi meter globoko po smernem vozišču za nasprotni promet.
- Hitrost in način vožnje motornih koles še posebej prilagodite v prvih minutah deževja.
- Če vaše motorno kolo nima zavornega sistema ABS, v dežju ali na spolzkem vozišču ne zavirajte na talnih označbah.
- Izogibajte se asfaltnim površinam, na katerih je posut pesek, razlito olje ali podobno (predvsem v ovinku).
- Reakcijski čas v idealnih pogojih je 0,6 - 0,8 sekunde, v cestnem prometu v povprečju 1 sekundo,

pri nezbranem ali utrujenem vozniku pa že 2 sekundi ali več.

- Zavorna pot do ustavitve je pri hitrosti 100 km/h 40 metrov. Pot ustavljanja je seštevek reakcijske in zavorne poti.
- Ne vozite, če ste uživali alkohol, mamila, psihoaktivna zdravila, ali ste utrujeni. To lahko hitro postane vaša zadnja vožnja.

*Vodja policijskega okoliša,
Damjan BRAČIČ*

**KO PRAZNUJEMO DVAJSETO OBLETNICO NASTANKA DRŽAVE,
VAM ŽELIMO MNOGO SONCA, VEDRINE IN LEPH, ZDRAVIH
TRENUTKOV V TEM LEPH DELČKU NAŠE DOMOVINE.**

UREDNIŠKI ODBOR IN ŽUPAN

Dober dan

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE ŽETALE.

Najlepši mesec v letu, tako pravijo ljudje, je že zdavnaj zdrsnil v spomin, tudi najdaljši dan leta je v kroniki. Ves žetalski svet je v zelenju, okolice hiš so urejene, vrtovi ogledalo gospodinj, polja, vinogradi so polni sadnih nastavkov in nas bodo razveselili v jeseni. Svet je poln nepredvidljivih dogajanj, naravnih katastrof, različnih odločitev ljudi, pri nas v Žetalah pa mnogo zadovoljivih, potrpežljivih ljudi, ki preživljajo svoj preprosti vsakdan.

Jagode rdečke vabijo otroke k sladkanju, zoreče češnje privabljajo začivkane škorce, za dobro uho je lepa čebelja pesem na akaciji, kostanjih, a kaj, ko je letos umrlo mnogo teh marljivih živalic, krivca za praznjenje čebeljih panjev pa ni.

Modro, rahlo vetrovno nebo je polno ptic in raznovrstnih ptičjih melodij, vrane preganjajo jastrebe, lastovičke hranijo svoj zarod, le naše kukavice ni nazaj, mnogokrat se ozrem na ograjo in podzavestno pričakujem pesem KU-KU, a je ni; mogoče pa še kdaj prileti.

Počasi se izteka pomladno-poletni ROŽNIK, že so tu prvi dnevi počitnic, plače učencev so v spričevalih, oblikovani so novi urniki za doživljanje brezskrbnosti malega in velikega SRPANA.

Pred ljubitelji pisne besede so Žetalske novice, ki so polne doživetij društev, organizacij, radovedno obračajte list za listom in izvedeli boste, da se v naši OBČINI vedno kaj dogaja. Gradimo dom za najmlajše, da bodo lahko v igri, smehu in dobri vzgoji preživljali predšolske dni.

Spoštovani bralci, vzemite si čas za našo besedo, pred močnimi sončnimi žarki se umaknite v senco in minil vam bo čas poletnih oblačil, pred nami bo pisana jesen in nova številka Ž.N. z različnimi zapisi dnevnih novic.

Člani Uredniškega odbora našega glasila Vam želimo mnogo lepega, vse dobro zložite v mapo spominov in nasvidenje v mesecu vinotoku.

M. Krušič, odgovorna urednica Ž.N.

Sprehod po vsebini

Varnost motoristov	2
Dober dan	3
Novice iz občinske uprave	4-6
Iz naših krajev	7-16
Iz naše župnije	24
Iz vasi v vas	25 - 27

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale
 Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale
 Odgovorni urednica: Marija Krušič
 Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEČ, Toni BUTOLEN
 Lektorica: Mojca Kopše
 Fotografija na naslovnici: Franci Pulko, ml.
 Računalniški pretom: Adekvat d.o.o.
 Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RIS štev.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

Občinski svet je nanovo potrdil Uredniški odbor, ki deluje v stari zasedbi, tudi gospa Mojca Kopše nadaljuje z lektoriranjem tekstov našega javnega glasila. Občanke, občani vabljeni v sodelovanju s prispevki, na elektronski naslov: urednistvozetale@gmail.com.

KORAK NAPREJ!

Slovenija je v vsesplošni krizi. Čeprav nekateri znaki kažejo, da je najhujša gospodarska kriza že mimo, se je Slovenija znašla v hudi politični krizi. Osebnostno mislim, da politična elita, tako vladajoča pozicija kakor opozicija, ni dorasla položaju in ravna neodgovorno. V prvi plan postavlja korist lastnih strank na bližajočih se volitvah, država in državljani pa smo za visoko politiko, izgleda, postranska stvar. V takšni situaciji je država skoraj paralizirana. Na občini mesece in mesece čakamo na odgovore za ključne projekte. Nihče v državni upravi ne spoštuje predpisanih rokov. Novih razpisov ni, čeprav so bili napovedani že za februar. Vsak mesec pa hodimo na referendum.

Karkoli se v tem položaju premakne, je dobro. Z velikim veseljem lahko zapišem, da smo po večletnih prizadevanjih končno vendarle začeli z izgradnjo vrtca tudi dejansko, se pravi gradbeni del, in si s tem nekako oddahnili,

čeprav je potrebno povedati, da voditi takšno investicijo ni enostavna zadeva. Približno 1.070.000 EUR vredna investicija je praktično enaka našemu osnovnemu proračunu. Popolnoma spremenjen sistem črpanja evropskih sredstev, ki je začel veljati v letošnjem maju, bolezen v občinski upravi ter normalne težave pri vzpostavitvi gradbišča so pomenili za upravo velik zalogaj, ki smo ga kljub težavam uspešno prebrodili. Upam samo, da bo sistem dejansko deloval in bomo sredstva dobivali redno. Jasno je namreč, da občina nima sredstev, da bi jih zalagala. Čeprav sedaj zgleda vse enostavno, je pred nami izjemno zahtevno poletje, v katerem smo usodno odvisni od države in samo upam lahko, da bo normalno delovala. Zaradi ponovljenega razpisa in nepotrebne zapletenosti enega izmed prijaviteljev na razpis za gradnjo vrtca se je začetek izgradnje zavlekel, kar pomeni, da smo morali podaljšati tudi rok gradnje. Konec novembra je rok, ko mora biti vrtec zgrajen in imeti uporabno dovoljenje.

Čeprav je glede na obseg in zahtevnost investicije največ časa in naporov usmerjenih v izgradnjo vrtca, tudi druge zadeve tečejo v predvidenih rokih, razen seveda tistih, ki so vezane na razpise države. Končani sta cesti Žale-Režek in Stopnica-Gater, katerih

skupna vrednost je približno 113.000 EUR, kar za našo občino tudi ni majhen znesek.

Razpisi za društva so v sklepni fazi, tako da lahko društva pričakujejo denar še v juniju. Ob tej priliki se moram ponovno zahvaliti našim društvom, ki so v teh mesecih pripravila ali sodelovala na vrsti odmevnih prireditev.

Tudi tradicionalna, letos že enajsta likovna prireditev Ex-tempore, bo, ko boste brali te vrstice, že za nami. Moram priznati, da še nikoli ni bilo tako težko zbrati dovolj veliko število sponzorjev, da smo prireditev lahko organizirali. Hvala vsem, ki ste nam pri tem pomagali. V prvi vrsti se zahvaljujem neutrudnemu organizatorju Branku Gajštu.

Bliža se tudi državni praznik. V obilici vseh težav in predvsem nepotrebne politične obračunavanja kar nekako pozabljamo, da praznujemo dvajset let samostojne države. Verjetno smo res imeli večja, morda tudi nerealna pričakovanja od lastne države in smo v tem trenutku razočarani. Kljub temu pa je potrebno priznati, da smo dosegli ogromno in smo na svojo državo vendarle lahko ponosni in je prav, da se tega zavedamo vsaj ob državnih praznikih.

Sicer pa je pred nami poletje. Upam, da nam bo prizaneslo z ujami, in želim, da kljub ne najboljšim časom in obilici dela najdete čas za prepotrben oddih kjerkoli že.

Vaš župan!

5. SEJA OBČINSKEGA SVETA

Tokratne novice iz Občinske uprave bodo bolj skope, pa ne zato, ker novic ne bi bilo, temveč zato, ker pišem ta članek v zadnjem trenutku in v časovni stiski, kajti na žalost je redni avtor tega prispevka, tajnik občine, Jože Krivec, na bolniški. Želim mu, da čim prej okreva.

5. SEJA OBČINSKEGA SVETA

V tem času smo imeli redno sejo Občinskega sveta. Med številnimi točkami so bile najpomembnejše sprejetje Letnega programa športa in Letnega programa kulture, ki sta pomembna za naša društva, ker sta pravni podlagi za razdelitev sredstev, ki so bila razpisana. Pomemben je bil tudi osnutek Odloka, ki ureja način izvajanja gospodarske javne službe oskrbe s toplotno energijo. V nadaljevanju smo potrdili nekaj cen občinskih storitev, ki pa so vse ostale enake, kot so bile lani.

Izgradnja vrtca in vpis v vrtec

Sicer pa se je izgradnja vrtca dejansko začela. Za sam začetek gradnje je bilo potrebno urediti še vrsto administrativnih zadev, od podpisa pogodbe, do izbora nadzora, varstva pri delu, ureditve delovnega dovoza do parcele in seveda, kar je najvažnejše, vzpostaviti sistem črpanja evropskih in državnih sredstev, ker smo Pogodbo o sofinanciranju po petih mesecih vendarle dobili in podpisali. Z zadovoljstvom ugotavljam, da poteka gradnja po terminskem planu. Glede na poznejši začetek del je datum dokončanja del prestavljen. Zadnji november letošnjega leta je skrajni rok, ko nam mora izvajalec predati objekt z uporabnim dovoljenjem.

Glede na to so se v tem obdobju v Občinski upravi pospešeno pripravljali dokumenti, ki bodo omogočili vpis otrok in delovanje novega vrtca. Pripravljen je Odlok o ustanovitvi, Pravilnik o sprejemu otrok v vrtec, Sklep o oblikovanju cene in Obrazec za vpis. Vse dokumente bosta še ta mesec obravnavala Odbor za družbene dejavnosti in Občinski svet. Tako bo razpis za vpis v novi vrtec mogoč še pred dopusti.

Črpanje sredstev po 23. členu ZFO

Država občinam po posebnem ključu zagotavlja dodatna sredstva za investicije. Po izračunih, ki so bili narejeni ob sprejemanju letošnjega državnega proračuna, bi morala občina dobiti približno 173.000 EUR. Na žalost so bila ta sredstva z rebalansom zmanjšana za 45.000 EUR in smo torej letos upravičeni

zgolj do 128.000 EUR. Teh sredstev pa ne dobimo avtomatsko, temveč je potrebno pripraviti vso potrebno dokumentacijo in program črpanja. Občina Žetale bo ta sredstva letos namenila za modernizacijo cest, zato smo v tem obdobju v Občinski upravi pripravili ustrezno dokumentacijo in jo oddali na SVLR.

SREDSTVA ZA DELOVANJE DRUŠTEV

V prejšnji številki Žetalskih novic so bili objavljeni razpisi za sofinanciranje društev in razpis sredstev za kmetijstvo. Zaradi obilice dela in bolezni v občinski upravi se je odločanje nekoliko zavleklo. Imenovane so bile komisije za obravnavanje prispelih vlog, ki tudi že delajo, tako da lahko društva sklepe in pogodbe pričakujejo še ta mesec.

RAZPIS ZA RAZVOJ VASI

Dolgo pričakovani in nekajkrat prestavljeni razpis MKGP za razvoj vasi je bil 10. junija končno objavljen. Občina se je na razpis ves čas pripravljala. Ko boste brali te vrstice, bo vloga že oddana. Prijavili se bomo z ureditvijo lokalnih cest Strajna-Prekože-Potni Vrh in Globočec-Potni Vrh ter ureditvijo avtobusnih postajališč za minibus

ob teh dveh cestah, ker je to edini način, da sploh lahko kandidiramo. Upam, da bomo tokrat uspešni.

Že iz teh nekaj, v telegrafskem stilu zapisanih novic, je razvidno, da je Občinska uprava zasuta z delom. To pa seveda še ni vse. V tem času sta potekali tudi modernizaciji cest Stopnica -Gater in Žale-Režek. V občini smo imeli

inšpekcijski nadzor pooblaščenke za izvajanje Zakona o javnem obveščanju. Poteka razpis za podelitev koncesije za izvajanje gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo in še vrsto drugih zadev. Glede na vse to me je Občinski svet pooblastil, da pripravim vse potrebno za novo delovno mesto v Občinski upravi.

11. SLIKARSKI EX TEMPORE

Tako kot že vrsto let nazaj smo tudi letos pripravili slikarski Ex tempore.

V teh težkih časih je bilo potrebno še več truda, da smo pridobili sponzorje in prireditev izvedli. Tako kot lani smo tudi letos sklenili, da je platna možno žigosati samo v Žetalah in ne več v Ljubljani, Celju in Mariboru. To in pa dejstvo, da smo povečali tudi vpisnino na 20 EUR, je podobno kot lani vplivalo na manjše število udeležencev.

Kljub temu je 45 udeležencev lepa in pričakovana številka, še posebej zato, ker je večina slik vendarle nastajala v Žetalah in ker so udeleženci za 10 EUR od vpisnine dobili bone, ki so jih lahko izkoristili pri naših ponudnikih. Na ta način smo dosegli cilj, da se udeleženci tudi sicer več časa zadržijo v naši občini.

Vaš župan

VARNOST NA OBMOČJU OBČINE ŽETALE

v letu 2011

Spoštovane občanke in občani. Krepko smo že zakorakali v leto 2011, zato vas, kot vsako leto, tudi letos seznanjam z vsemi področji policijskega dela ter stopnje Vaše varnosti v preteklem letu na območju vaše občine, kjer prebivate.

Preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kriminalitete

Delo na področju kriminalitete v letu 2010 ocenjujemo kot zelo dobro. Obravnavali smo enako število kaznivih dejanj, prav tako pa nam je uspelo približno ohraniti tudi njihovo preiskavnost.

Na področju kriminalitete ni zaznati bistvenih sprememb v strukturi kaznivih dejanj. Zmanjšala so se kazniva dejanja s področja gospodarske kriminalitete, z uspešnim delom na področju kaznivih dejanj zoper zakonsko zvezo, družino in otroke pa smo tudi v nadalje odkrivali ta kazniva dejanja.

Skupno smo obravnavali 18 kaznivih dejanj, od česar predstavlja vso število kaznivih dejanj, splošne kriminalitete kaznivih, dejanj gospodarske kriminalitete pa ne beležimo. Od skupnega števila kaznivih dejanj, nam jih je do sedaj uspelo preiskati 67.34 % (68.00 %) kaznivih dejanj.

Pri preiskavi kaznivih dejanj splošne kriminalitete je potrebno več aktivnosti posvetiti obravnavi in izobraževanju na področju preiskave kaznivih dejanj zoper premoženje. V ocenjevalnem obdobju smo obravnavali 8 (11) kaznivih dejanj premoženjske kriminalitete. Prevladujejo kazniva dejanja tatvine 2

(6), kaznivih dejanj velike tatvine smo zaznali v 4 (2) primerih. Prav tako smo obravnavali 1 (2) kazniva dejanja goljufije in 1 (0) kaznivo dejanje zatajitve. Skupna raziskanost kaznivih dejanj s področja premoženjske kriminalitete je na približno enakem nivoju kot v lanskem letu, tako nam je uspelo raziskati 36.92 % (37.71 %) teh kaznivih dejanj.

Kaznivih dejanj gospodarske kriminalitete nismo obravnavali.

Kaznivih dejanj zoper življenje in telo prav tako nismo obravnavali.

V letu 2010 smo na Policijski postaji Podlehnik v poglavju kaznivih dejanj zoper zakonsko zvezo, družino in mladino, obravnavali skupno 5 (2) kaznivih dejanj. Od tega 5 (2) kaznivih dejanj nasilja v družini.

V vseh primerih smo o kršitvah seznanili tudi Center za socialno delo Ptuj. Iz pregleda stanja na tem področju je zaznati manjši porast števila obravnavanih kaznivih dejanj z elementi družinskega nasilja, pri čemer ocenjujemo, da je številka posledica obstoječega načina in organizacije dela na tem področju s čemer se osvešča žrtve teh kaznivih dejanj, na podlagi česar uspešno ob-

vladujemo ta segment kriminalitete.

Pri obravnavi kaznivih dejanj s področja prepovedanih drog takih dejanj nismo obravnavali 0 (0), prav tako nismo obravnavali 0 (0) kazniva dejanja Nedovoljene proizvodnje in prometa z orožjem ali eksplozivni po 307. členu KZ-1, kar kaže na trend splošnega upada izvrševanja teh kaznivih dejanj na območju občine Žetale..

V ocenjevalnem obdobju smo opravili 1 (1) hišni preiskavi, pri čemer smo zasegli različne predmete, ki so bili predmet kaznivega dejanja.

S področja kriminalitete smo pridobili več koristnih operativnih podatkov, ki smo jih nekaj primerih vnesli v evidence v obliki operativnih informacij.

Kaznivih dejanj drugih posebnih oblik kriminalitete: tihotapstva, terorizma, izsiljevanja, ugrabitev, eksplozij, korupcije, računalniške kriminalitete in prostitucije nismo zaznali. Smo pa policiste na odpravah na delo, konzultacijah in delovnih sestankih seznanjali s pojavnimi oblikami in novostmi na tem področju. Pri tem smo posebno pozornost namenili akciji »OKLEP« in akciji »DVOJKA«.

Vzdrževanje javnega reda in zagotavljanje splošne varnosti ljudi in premoženja

Skupna ocena dela in stanja na področju vzdrževanja javnega reda in splošne varnosti ljudi in premoženja je dokaj dobra, vendar pa ugotavljamo, da so kršitve na območju Občine Žetale v rahlem porastu.

V letu 2010 smo obravnavali skupaj 643 (349) kršitev. Ocenjujemo, je skupno število kršitev s tega področja v porastu predvsem na račun kršitev storjenih neposredno na samem Mednarodnem mejnem prehodu Gruškovje, ki geografsko spada tudi v Občino Žetale.

Posebno pozornost smo policisti

med obravnavanjem kršitev javnega reda namenili tudi družinskemu nasilju. Zaradi ugotovljenih okoliščin storitev posameznih prekrškov smo podali 3 (3) poročil Centru za socialno delo, 1 osebi pa smo izrekli ukrep prepovedi približevanja.

Od skupnega števila obravnavanih kršitev jih je bilo v domačem okolju storjenih 6 (6), kršitev, na cestah 10 (8) na mejnem prehodu 608 (290), na zeleni meji, okolici zelene meje 7 (16) in na ostalih lokacijah (kmetijske površine, službeni prostori policije itd) 7 (14) kršitev.

Pri organizatorjih smo dosegli povečanje njihove aktivnosti na področju varovanja prireditvev in s tem tudi pripomogli k boljši javni varnosti, saj na javnih prireditvah nismo zaznali nobene kršitve.

Na področju Zakona o varstvu javnega reda in miru smo obravnavali 15 (15) kršitev od tega 4 (5) v stanovanjskih prostorih, 5 (12) na mejnem prehodu 5 (7) na javnih krajih in 1 (1) v ostalih prostorih ali lokacijah.

Po Zakonu o orožju na PP Podlehnik nismo obravnavali kršitev 0 (0) s čemer smo le delno sledili usmeritvam in ciljem PU

Maribor. V tej zvezi tudi nismo opravljali hišnih preiskav.

Na območju Občine Žetale kršitev, pri katerih bi bilo uporabljeno orožje, nismo obravnavali. Prav tako dogodkov, pri katerih bi zaradi nepravilne uporabe pirotehničnih izdelkov nastale telesne poškodbe ali večja premoženjska škoda, policisti nismo obravnavali.

V letu 2010 smo pri delu ugotovili 1 (1) kršitev Zakona o omejevanju porabe alkohola, čemur pa bomo v prihodnosti dali še večji poudarek. Skupaj s policisti mejnega prehoda Gruškovje smo ugotovili 530 (196) kršitev Zakona o tujcih, 9 (10) kršitev Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami, 15 (15) kršitev Zakona o varstvu javnega reda in miru in 17 (14) kršitev Zakona o nadzoru državne meje.

Na območju Občine Žetale v letu 2010 ni bilo protestov ali drugih

oblik javnega nasprotovanja. Na javnih prireditvah pa kršitev nismo zaznali.

V letu 2010 smo na območju Občine Žetale obravnavali skupaj 10 (11) dogodkov, v katerih smrtnih žrtev ni bilo, ena oseba pa je zadobila telesno poškodbo. Kot dogodke smo beležili požare 1 (1) delovno, ter 9 (8) ostalih dogodkov.

V prostorih za pridržanje smo obravnavali tudi poskus samomora, vendar je dežurni PP s prisebnim in pravočasnim interveniranjem osebi preprečil storitev samomora.

Na območju Občine Žetale ni sedeža zasebno varnostne službe. Prav tako na tem območju ni objekta, kjer bi organizacije zasebnega varstva permanentno izvajale svoje delo s stalno fizično prisotnostjo. V glavnem gre za kombinirano obliko tehničnega varovanja objektov z občasnimi fizičnimi obhodi patrolj zasebno varnostnih služb. Pri nadzoru le teh posebnosti nismo ugotovili.

Zagotavljanje varnosti cestnega prometa

Prometno varnostne razmere na območju občine Žetale so, gledano na skupno število obravnavanih prometnih nesreč in število lahko, hudo telesno poškodovanih ter mrtvih, bistveno ugodnejše kot v letu 2009.

Na našem območju se v letu 2010 ni pripetila nobena prometna nesreča s smrtnim izidom, kakor tudi ne v lanskem primerjalnem obdobju. Prometne nesreče so v minimalnem porastu, saj smo jih v letu 2010 obravnavali 17 (14). Prav tako so v manjšem porastu prometne nesreče s telesnimi poškodbami, saj smo jih v letu 2010 obravnavali 22 (18). Prometne nesreče z materialno škodo pa so na enakem nivoju kot v primerjalnem letu 10 (10). V prometnih nesrečah ni nihče umrl, prav tako ni bilo hudo telesno poškodovanih, 10 (21) oseb pa je bilo lahko telesno poškodovanih.

Nepravilna stran in smer vožnje je bila najpogostejši vzrok prometnih nesreč, sledijo neupoštevanje pred-

nosti, premik z vozilom in nepri- lagajena hitrost. Največ prometnih nesreč je bilo meseca junija, po dnevih v tednu pa negativno izstopata sobota in sredo. Glede na časovni interval se je največ prometnih nesreč zgodilo med 16.00 in 18.00 uro.

V letu 2010 je delež alkoholiziranih voznikov v prometnih nesrečah 8,5 % (11,1), kar predstavlja upad alkoholiziranih povzročiteljev prometnih nesreč.

Pri nadzoru cestnega prometa smo ugotovili 491 (720) manj kršitev cestno prometnih predpisov. Podali smo 21 (26) obdolžilnih predlogov, izdali 447 (667) plačilnih nalogov, 6 (8) posebnih plačilnih nalogov in izrekli 14 (19) opozoril. Izdali smo tudi 3 (3) odločbe v hitrem postopku. Razlog za zmanjšanje števila represivnih ukrepov je predvsem v tem, da smo svoje delo prilagajali trenutni prometni varnosti, ki je bila skozi vse leto zelo ugodna. Veliko truda smo namenjali preventivi oziroma umirjanju prometa

predvsem na glavni cesti v smeri R Hrvaške, kjer smo s parkiranjem službenih vozil (belo modrih), brez prisotnosti policistov in postavljanjem makete »policist«, dosegli želeno rezultate. Razlog za zmanjšanje števila represivnih ukrepov je tudi v dejstvu, da zaradi kadrovske težave po 23. uri ne terenu nimamo več patrolje, ki bi svoje delo opravljala izključno na področju prometne varnosti.

V sodelovanju s PPP Maribor smo izvedli poostren nadzor nad prevozi otrok in izvedli tudi posamezne prometne akcije (Morska deklica, Pas itd.), načrtovane s strani GPU in PU. V lanskem obdobju smo največjo pozornost ponovno namenili urejanju prometa na glavni cesti G1-9.

Na tukajšnji policijski postaji smo izdelali načrt aktivnosti policistov v zvezi z izvajanjem nalog v poletni turistični sezoni, v okviru katerega izvajamo aktivnosti predvsem na glavni cesti G1-9 in na vseh ostalih turističnih cestah.

Nadzor državne meje in izvajanje predpisov o tujcih

S področja nadzora državne meje in izvajanja predpisov o tujcih je bil ugotovljen upad ilegalnih prehodov državne meje, v porastu pa so bile ugotovljene kršitve predpisov o tujcih. Naloge smo izvajali z različnimi oblikami in metodami dela, ki smo jih izvajali tudi z dogovorom na koordinaciji komandirjev UE Ptuj in Ormož. Skupaj s PP Gorišnica in PP Ormož smo izvajali časovno in krajevno usklajene poostrene nadzore po akciji »Prehod«. Ocenjujemo, da ob strokovni pomoči SUP PU Maribor, uspešno obvladujemo problematiko in varujemo državno mejo z R Hrvaško, pomoč pri delu pa so nam nudili tudi kriminalisti SKP PU Maribor in policisti PP VSPK.

Pri varovanju državne meje smo skupno s policisti mejnega prehoda Gruškovje ugotovili 530 (196) kršitev določil Zakona o tujcih. Prav tako pa smo ugotovili 17 (14) kršitev določil Zakona o nadzoru državne meje. Skozi vse leto smo načrtno izvajali aktivnosti glede nadzorov nad tujci v notranjosti, vseskozi pa smo prilagajali naše delo tudi pri varovanju državne meje.

Kršitev nedotakljivosti državne meje, mejnih incidentov ali drugih kršitev s strani tujih državljanov nismo obravnavali.

V dveh primerih smo ugotovili tudi kršitev nedovoljenega prehoda na notranji meji in sicer je šlo za državl-

janki Češke, ki sta bili prijete pred mejnim prehodom v Gruškovju in za kateri je bil razpisan tudi ukrep.

Redno smo spremljali morebitna odprtja gradbišč na našem območju in pri tem izvajali kontrole zaposlenih v smislu prebivanja in zaposlovanja tujcev, prav tako smo opravljali kontrole pri samostojnih podjetnikih - zasebnih stanodajalcih.

Policisti Policijske postaje Podlehnik Vam želimo, da živite varno.

Damjan BRAČIČ,
VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA

TRADICIONALNO MAJSKO DREVO

Kakor vsako leto smo gasilci tudi letos s pomočjo občanov postavili majsko drevo ali po domače »majpan«.

Ali ste se kdaj vprašali, od kod tradicija postavljanja majskih dreves?

O zgodovini oziroma izvoru postavljanja majskih dreves, imenovanih tudi maj ali mlaj, je znanih več teorij. Ena izmed teh pravi, da je bila nekoč postavitve povezana s prihodom pomladi, ki je veljal za čas živahnih fantovskih praznovanj, ko so v fantovskih skupnostih sprejemali nove člane. Dotedanji dečki so tako postali enakovredni ostalim polnoletnim fantom z vasi in smeli sodelovati pri norčijah, praznovanjih, poročnih šegah ter celo vasovati in peti podoknice dekletom. Tako so fantje v nedeljo pred prvim majem odšli po vasi pobirat denar, s katerim so od gozdnega posestnika kupili primerno drevo. Ponj so se odpravili dva dni pred prihodom meseca maja. Drevo je moralo biti čim višje, saj je s tem vas pridobila na ugledu, ker so vasi med seboj tekmovali, katera bo imela večje in bolj okrašeno majsko drevo. Ko so po večurnem iskanju našli primerno

drevo, so ga odnesli na kraj, kjer ga bodo postavili. Deblo so obelili do vrha, kjer so pustili nekaj smrekovja za okras, spodaj so obesili iz zelenja in cvetja spletene vence, na katere so ponekod obesili tudi darove (košarico z vinom, potico, klobaso), ki so bili namenjeni tistemu, ki mu je po mastnem deblu uspelo priplezati do vrha. Po uspešni postavitvi drevesa so se še nekaj časa veselili, igrali in plesali. Ko so se razšli, so postavili stražo, da ne bi fantje iz sosednjih vasi majskega drevesa podrli, kar bi pomenilo veliko sramoto za celotno vas.

Tudi mi smo se nekaj dni pred prvim majem kljub slabemu vremenu odpravili po primerno drevo. Ponj smo odšli v zaselek Tisovec. Poiskali smo najlepše in največje drevo ter ga odpeljali na kraj postavitve v središče Žetal. Pot je bila naporna, saj je bilo deblo zelo dolgo in prevoz po vijugastih cestah je zahteval kar nekaj spretnosti. Vsem, ki ste nas na naši poti počastili s hrano in pijačo, se toplo zahvaljujemo in se priporočamo tudi v prihodnje.

In že je prišel dan postavitve. Vreme zjutraj ni kazalo najbolje, vendar se je videlo, da smo teden dni poprej s številčno udeležbo pri sveti maši, posvečeni sv. Florijanu, zavetniku gasilcev, pridno molili. Tako je med postavljanjem drevesa celo posijal sonček. Deblo smo najprej obelili, pripravili vence iz smrečja ter na vrh izobesili zastavo. Majsko drevo smo dvignili na star način – »na roke« s pomočjo »žvapel«. Mislim, da je bila letošnja udeležba ena številčnejših, vsak je prispeval kanček svoje moči in skupaj nam je pravočasno uspelo. Po koncu smo si kljub dežju na odprtem ognju spekli »ovinke« ter popili kakšen kozarček.

Da nam je bilo topleje, smo si zakurili tudi manjši kres. Sledili so pogovori, petje in druženje do poznih večernih ur. Želimo in vemo, da nam bo skupaj uspelo ohraniti to tradicijo še mnogo let.

Nejc Sakelšek

Nič novega: gasilsko tekmovanje zopet odlično uspelo

V soboto, 7. maja 2011, je PGD Žetale organiziralo že 5. tradicionalno tekmovanje za pokal občine Žetale. Kot že po tradiciji nas je spremljalo čudovito vreme in dobra udeležba desetih iz celotne Slovenije. Morda je tudi lepo vreme prispevalo k nekoliko večji udeležbi gledalcev kot prejšnja leta, tako da je bila podoba skorajda popolna.

Udeležba desetih je bila enaka kot lani, 21 enot v moški in ženski konkurenci. Natančneje: tekmovanja se je udeležilo 14 moških in 7 ženskih ekip, od tega dve domači. Med moškimi ekipami je zmago slavila domača ekipa Žetale 1, pred ekipama iz Keblja in Stoperc. Slednji so bili dobre uvrstitve posebej veseli, saj je šlo za njihovo prvo vidnejšo uvrstitev na kakem tekmovanju; gre namreč za mlado

ekipo, ki se šele gradi. Tudi domačini smo zmago na domačem tekmovanju čakali 5 let, saj doma nikdar nismo dosegali vidnih rezultatov. Mlajša ekipa članov Žetale 2 je na poligonu dosegla odličen čas, vendar jim je do uspeha zmanjkalo nekaj sreče in izkušenj. Pri članicah so slavile gasilke PGD Hajdoše. Tako je bilo prekinjeno dvoletno kraljevanje ekip iz Keblja, ki so serijsko zmagovale zadnja leta. Ker lani nismo imeli srečne roke pri izbiri sodnikov, smo se letos odločili za sodnike iz celjske regije, vendar je tudi tokrat prišlo do zapleta zaradi neenotnega tolmačenja novih pravil. Neljubi zaplet je bil vzorno rešen s priznanjem napake sodnikov, tako da nobena ekipa ni bila oškodovana. Tak način reševanja sodniških napak predstavlja unikum,

saj ne pomnim tekmovanja, na katerem bi sodniki priznali svojo napako in se zanj celo opravičili. Resnično svetel vzgled za vse sodnike, predvsem tiste na najvišjih tekmovalnih nivojih!!!!

Ob koncu še zahvala vsem donatorjem in glavnemu pokrovitelju Občini Žetale, brez katerih tekmovanja na tako visoki ravni ne bi mogli izpeljati. Hvala vsem članom za požrtvovalno delo ter vsem drugim, ki so kakorkoli pomagali pri uspešni izvedbi prireditve. Posebna zahvala pa gospodu Jožetu Kosu, ki nam vsako leto odstopi del svojega zemljišča za postavitve tekmovalnega poligona.

Za PGD Žetale,
K.S.

ŠPARGLJADA 2011

Verjetno se sprašujete, kaj pomeni »špargljada«. No, ta beseda označuje dogodek, ki ga vsako leto organizira Prostovoljno gasilsko društvo Krkavče v času zorenja špargljev oz. belušev. To leto so člani PGD Krkavče, ki je tudi naše pobrateno društvo, izrazili željo, da se špargljade udeležimo tudi člani PGD Žetale. Na to povabilo smo se seveda z veseljem odzvali in s kančkom skrivnostnosti se je začel nedeljski dan, ko smo krenili proti Primorski.

V glavah tistih, ki še nikoli nismo videli, kje šparglji dejansko rastejo, se je pojavljal en velik vprašaj, saj si nismo niti približno predstavljali, kako sploh najti, in nenazadnje, kako pobirati to zelenjavo. Med potjo so se rodile različne teorije, ampak nobena ni bila prava. Po nekaj urah vožnje smo prispeli v sončne Krkavče, kjer so nas pričakali nasmejani obrazi. Po uvodnem pozdravu in okrepčilu so nas Krkavčani seznanili s potekom našega dneva. Načrt je bil tak, da se razdelimo v skupine in

začnemo z iskanjem špargljev. Najprej so nam pojasnili, da rastejo šparglji v gozdu oz. grmičevju, zato smo tudi imeli pripravljeno primerno obutev. Naša skupinica se je napotila proti cerkvici, kjer smo spotoma srečali mežnarja, ki nas je lepo pozdravil in predsednikovi ženi poklonil dišeči majnik. Krenili smo po potki navzdol med kraškimi hiškami in njihovimi vrtovi, ki so že kazali pridelke, ki smo jih pri nas komaj posadili ali posejali. Razlog je seveda v toplejšem ozračju in občutno drugačni klimi.

Naposled smo prišli iz vasi in že pri prvem večjem grmovju nas je naš vodnik ustavil in pokazal na tisto, po kar smo pravzaprav prišli. Prvi pokazatelj je smrečju podobno vejevje, vendar bolj razvejano, v bistvu je to oleseneli in posušeni špargelj. In v krogu 30 cm bi moral rasti svež špargelj ali pa celo več. Moramo se pohvaliti, da smo kar hitro dojeli in počasi smo si začeli polniti roke z beluši. Kaj kmalu se več nismo zadovoljili s šparglji, ki smo jih natrgali ob

potki, ampak nas je vleklo dobesedno v grmovje, kjer smo hitro spoznali, da tam najdemo najlepše primerke. Pot nas je zanesla kar globoko v gozd, ampak to nas ni preveč motilo, saj nas je zajela vročica nabiranja. Po dobrih treh urah hoje sta nas vodnika popeljala še do obrežja reke Dragonje, od koder bi lahko prebrodili k naši sosedni Hrvaški, vendar smo raje opazovali kristalno zeleno reko. Če ne bi bilo sredi aprila in bi bila voda malenkost toplejša, bi se bil verjetno marsikdo osvežil s skokom v vodo, saj je na nekaterih delih voda ravno prav globoka za takšne podvige.

S polnimi rokami špargljev smo se vrnili v gasilski dom, kjer so nam tamkajšnje članice dale številne nasvete, kako pripraviti slastne jedi iz špargljev. Nekaj so nam jih tudi same pripravile in moram priznati, da je po dolgem dnevu prijala špargljeva juha, nato pa šparglji s testeninami in jajci. To je tudi najpogostejši način priprave. Šparglji so bogati z vitamini A, B in C, vsebujejo železo,

fosfor, kalcij, mangan in druge minerale, asparagin, eterično olje, jantarno kislino, vsebujejo tudi izredno veliko folne kisline. Čistijo ledvice in po dolgi zimi povrnejo vse potrebne vitamine in minerale.

Dan je hitro minil in v dobri družbi bi še ostali, vendar je bil naslednji dan delovni, zato smo se poslovili s pesmijo, frajtonarico in plesom, kot se za žetalske gasilce spodobi. Dobre volje in predvsem siti špargljevih jedi smo se odpravili nazaj v naše prelepe Žetale. Hvala članom PGD Krkavče za dan, poln doživetij, za postrežbo in gostoljubnost. Šparglje pa verjetno naslednje leto čaka podobna usoda – pobrala jih bo haloška roka – to smo si nekateri obljubili.

*Za PGD Žetale,
Marjetka Prevolšek*

Rekreativna pomlad Turističnega društva Žetale

Pomladni meseci, predvsem mesec maj, so bili za Turistično društvo Žetale rekreacijsko obarvani. Vrsta rutinskih opravil, kombiniranje športa, rekreacije in turizma ter zasledovanje Evropskih razvojnih priložnosti so glavne premise delovanja društva v zadnjem obdobju.

Kombinacija rekreacije in turizma je vse pogostejša in prodorna mešanica turistične ponudbe krajev, kot so naši, ki se ponašajo z neokrnjeno naravno lepoto. V duhu filozofije odmika od hitrega in stresnega vsakdanjika je Olimpijski komite Slovenije v sodelovanju s Kolesarsko zvezo Slovenije na nacionalni ravni implementiral program »Slovenija kolesari«. V programu smo imeli tokrat čast sodelovati tudi mi. V soorganizaciji s ŠD Rim smo priredili turistično rekreacijsko kolesarjenje po Žetalah. Na 30 km dolgo traso so se zraven domačih kolesarjev podali tudi številni kolesarji iz različnih predelov naše države.

Evro pohod 2011 se je letos preko Donačke gore dotaknil naše občine. Delček organizacije te dolge poti smo na željo organizatorja Evro pohoda prevzeli nase v našem društvu. Deževno vreme je sicer nekoliko okrnilo vrste »evro pohodnikov«, vendar so tisti najodločnejši v zelo lepem spominu obdržali prijazen sprejem na »Završah«.

Ureditvev uradnih prostorov društva je bila ena izmed prioritete v letošnjem letu. S pomočjo Občine Žetale smo v mesecu maju v uporabo prevzeli prostore v Žetalah. S tem dejanjem smo tudi formalno oblikovali zaključeno podobo društva, ki se lahko povsem kredibilno poteguje za razvojne projekte EU. Lastni prostori

so bili zraven premišljenega in inovativnega programa gotovo jeziček na tehtnici v zadevi Evropska prostovoljna služba. Turistično društvo Žetale je namreč v mesecu maju pridobilo akreditacijo, ki nam omogoča sprejemanje, pošiljanje in koordiniranje prostovoljcev in njihovega dela.

»European Voluntary Service« (EVS) – Evropska prostovoljna služba je projekt Evropske komisije, ki omogoča mladim, da pridobijo delovne in socializacijske kompetence v drugih državah. V našem društvu nameravamo v naslednjih treh letih gostiti do tri prostovoljce, prav tako pa želimo kateremu izmed naših mladih članov omogočiti EVS status v tujini.

Osrednja aktivnost letošnjega poletja bo gotovo organizacija mednarodne mladinske izmenjave petih držav. Tokrat bodo učne izkušnje programa »Mladi v akciji« v Žetalah deležni predstavniki Španije, Francije, Nizozemske, Belgije in Turčije. Poudarki osemdnevnega programa bodo trajnostni razvoj, mladinska politika in krepitev evropskega državljanstva. Lanska izkušnja je bila za udeležence in lokalno okolje pozitivna in nepozabna. Tudi letos bomo storili vse, da se na različne konce Evrope, zraven obvezne učne izkušnje, ponese tudi dober glas o Žetalah.

Marko Kojc, TD ŽETALE

Ocenjevanje suhomesnatih izdelkov

V soboto, 9. aprila 2011, smo v prosvetni dvorani Občine Žetale organizirali drugo zaporedno ocenjevanje. To soboto je namreč »Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja« pripravilo prijetno in strokovno OCENJEVANJE SUHOMESNATIH IZDELKOV in lahko vam je žal, če se ga niste udeležili ter s svojim izdelkom prikazali svojo delo in znanje pri izdelavi mesnatih izdelkov.

Prijavljenih je bilo 14 vzorcev.

Za strokovnost je poskrbel Kmetijsko gozdarski zavod Ptuj. Komisijo ocenjevanja so sestavljali trije člani. Predsednik komisije je bil univ. dipl. inž. zoot. Peter Pribožič, članici komisije pa inž. kmet. Darja Artenjak in univ. dipl. inž. Valerija Širovnik.

Splošna ocena je bila, da je bilo veliko odličnih izdelkov. Najvišja ocena na tekmovanju je znašala 18 točk, iz česar lahko sklepamo, da smo Haložani znani po izrednem znanju, izkušnjah in tradiciji pri delu s suhomesnimi izdelki.

Še dobitniki.

Srebrno diplomu je prejel Boštjan Galun za salamo. Bronasto diplomu so prejeli: Damjan Korez – salama,

Mitja Širec – salama, Milko Širec – salama, Anton Šeruga – salama, Marija Širec – salama in Janez Kodrič – haloška bunka.

Na koncu ocenjevanja smo vsi poskusili kvaliteto vzorcev, izmenjali pripombe in izkušnje ter si obljubili in povabili še ostale, da se prihodnje leto spet vidimo. Da bi bilo še bolj praznično, je na koncu zapela tudi harmonika in ljudska pesem!

Lep pozdrav!

Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja

ŠD Rim - pohod po Goričkem

V ŠD RIM se vsako leto trudimo v naš plan dela dodati nekaj novih aktivnosti, ki se jih lahko udeležijo tako mlajši kot starejši člani našega društva. Posebej v ta namen smo pred štirimi leti ustanovili odbor znotraj društva, ki skrbi za organizacijo družabnih aktivnosti naših članov. Predvsem so tukaj mišljeni razni pohodi, kolesarjenje ter izleti v bližnje in bolj oddaljene kraje. Prav izlet v bolj oddaljene in za marsikaterega člana manj raziskane koticke naše prelepe Slovenije predstavlja vrhunec delovanja tega odbora.

Prejšnje leto smo uspešno organizirali izlet na prelepo Golico, katere pobočja so ravno v tem času krasile narcise. Letos smo se odločili naše člane popeljati na skrajni SV del naše domovine, in sicer na Goričko. Goričko je pokrajina na SV Slovenije, ki se je, prav tako kot Haloze, dvignila iz pазgodovinskega Panonskega morja. Pokrajina je zelo razgibana z nizkimi griči, na katerih so velikokrat razgledne točke, ter vmesnimi dolinami, po katerih je veliko manjših zaselkov ter prometne povezave. Goričko je dolgo časa spadalo med najmanj razvite in demografsko tudi najbolj ogrožene predele naše domovine. Stanje se danes močno izboljšuje predvsem zaradi zaslug domačinov, ki so v svoji prelepi naravi prepoznali velik potencial za razvoj ekoturizma. Ker

je sodoben razvoj pokrajino pustil dolga leta "nedotaknjeno", ima Goričko še danes podobo iz časov po drugi svetovni vojni. Veliko je ohranjenih »butanih« hiš, zidanic ter ostale podeželske arhitekture iz tistega obdobja. Tudi ljudje v tej pokrajini še danes resnično živijo v sožitju z naravo. Vse to privablja na Goričko vedno več turistov od blizu in daleč, ki močno vplivajo na razvoj ekoturizma ter pohodništvo, kolesarjenje in podobne aktivnosti v naravi. Za organizacijo turistične ponudbe skrbi ustanova Krajinski park Goričko s sedežem v največjem grajskem poslopju Grad v istoimenski vasi.

Prijazno osebje iz te ustanove je za nas pripravilo voden ogled Gradu ter pohod, na katerem smo odkrivali lepote Goričkega. Pohod smo začeli v vasi Trdkova, kjer smo se povzpeli do Tromejnika, ki je, kot pove že ime samo, stičišče treh dežel (Slovenije, Madžarske in Avstrije). Iz Tromejnika nas je pot vodila do idilične vasice Kuzma v osrčju Goričkega, iz katere smo se povzpeli na najvišji vrh Goričkega, Sotinski breg ali "Kuglo", kot hribu pravijo domačini. S 418 m nadmorske višine, kolikor jih premore, je lep razgled po gričevnati pokrajini Goričkega ter dolini reke Ledave. Iz Kugle smo se spustili nazaj do Kuzme, kjer nas je čakal avtobus. Po dobrih petih urah hoje smo se odpravili na kosilo v Sv. Jurij, kjer so nam v gostišču Kuzmič postregli z dobro, doma pripravljeno hrano. Med potjo do Sv. Jurija smo si v Nuskovi ogledali še naravni izvir mineralne vode oziroma "slatinski vrelec", katerega ogled je na Goričkem obvezen. Kogar ni motil močan vonj in okus vode iz globin zemlje, se je s slatino tudi okrepčal.

Pred odhodom domov nas je naš vodič Marjan odpeljal še na kavo v znan kmečki turizem, kjer smo s svojo dobro voljo za nekaj minut popestrili umirjeno življenje na Goričkem. Obisk Goričkega je vsekakor lepo doživetje in ga priporočamo vsem, ki še niso raziskali tega konca naše domovine.

Idej za podoben izlet v naslednjem letu nam že sedaj ne manjka. Zraven prijetnega druženja med člani predstavlja tak izlet tudi možnost za spoznavanje krajev, v katere se bolj poredko odpravljamo.

Verjamemo, da nam bo v nadaljnje uspelo organizirati in izpeljati še več podobnih izletov!

ŠD RIM

Prepuščeni sami sebi

Lovska družina Žetale je prostovoljno, samostojno, nepridobitno združenje fizičnih oseb, ki smo se povezali zaradi varstva, gojitve in lova divjadi. V letu 2009 smo z Vlado Republike Slovenije podpisali Koncesijsko pogodbo (20 let), ki nam nalaga številne naloge s področja trajnostnega gospodarjenja z divjadjo, ki pa smo jih izvajali že pred tem. S koncesijsko pogodbo nam je bila določena tudi koncesijska dajatev, ki znaša 15 % od osnove, kar pomeni 1.066 EUR dodatnega letnega izdatka za LD Žetale.

Člani LD vse od leta 1946 skrbno gospodarimo z divjadjo, loviščem in postopoma se ustvarja premoženje (lovski dom, lovska kočja Tisovec, številne preže v lovišču, krmišča, solnice), na katerega smo lahko ponosni. Vsa ta leta pa poskušamo tudi z ostalimi uporabniki prostora v Občini Žetale najti nek primeren odnos. Zraven tega naše delovanje sega na področje kmetijstva (obdelovanje in zaščita kmetijskih površin), športa (streljanje na glinaste golobe), turizma (lovski turizem), vzgoje in izobraževanja, kulture, itd. Da opravimo vse to, je potrebno veliko prostovoljnega brezplačnega angažiranja naših članov, ki letno nanese okrog 150 ur na člana. Potrebna so tudi precejšnja finančna sredstva, saj prihajajo vsak mesec računi za delovanje lovske družine. Vse do leta 2006 smo bili prepuščeni sami sebi in nas v Občini Žetale niso obravnavali enakopravno kot ostala društva v kraju, pa čeprav smo na to opozarjali. V letu 2007 nam je Občina Žetale namenila 700 EUR. Naslednje leto so se na Občini odločili za razpis za društva v občini. Takrat nas je župan

g. Butolen Anton nagovoril: izvolite društva, najdete se v teh razpisih, izpolnite vloge itd. In res, mi smo se potrudili in kandidirali na dveh razpisih: razpis za šport nam je prinesel 745 EUR, razpis za kmetijstvo pa 404,95 EUR. Bili smo zadovoljni, saj smo se končno počutili kot enakopraven član društev v kraju. To pa je trajalo samo eno leto, saj drugim društvom ni odgovarjalo, da smo konkurirali za sredstva, ki so bila rezervirana samo za izbrana društva. Tisti, ki imajo vpliv v Občini Žetale, so spremenili pogoje razpisa za leto 2009 tako, da se lahko eno društvo prijavi samo na en razpis, pa čeprav deluje na več področjih. V letu 2009 smo za namene športa (streljanje na glinaste golobe) prejeli 748,40 EUR. V lanskem letu 2010 smo za namene športa prejeli 566 EUR, vrnili pa so nam še del koncesijske dajatve v višini 286 EUR, ki jo je Občina Žetale dobila s strani države. Bili smo zelo razočarani in o tem smo obvestili župana in svetnike. Podatki za lansko leto so pokazali, da je LD od Občine prejelo 2,9 % subvencij, ki so bila namenjena društvom v kraju. Naš proračun v letu 2010 pa je bil sestavljen tako: 67 % prihodek iz lovišča, 28 % članarina članov in 5 % Občina Žetale. Ta slika kaže, kako so nas cenili. Naše pripombe so bile, da so razpisi postavljeni tako, da ni mogoče vnesti značilnosti posameznih društev (stroški, elektrika, zavarovanje, ogrevanje, vzdrževanje, izobraževanje, delovne ure itd). Župan nam je obljubil, da bo v letu 2011 drugače in da bo sklican nov sestanek društev v povezavi z razpisi za društva oziroma da se bodo menjali pogoji. Vendar ta sestanek na Občini, ki je bil letos spomladi, ni prinesel nič

novega. Rezultati in novi pogoji razpisa so bili že znani, o tem se ni razpravljalo, lahko smo samo poslušali. To ni dialog in pogovor! Nikogar ne zanima, kakšne potrebe ima kdo. V letu 2011 bo razpisanih 20.130 EUR za vsa društva v kraju (brez PGD). Za našo dejavnost bo namenjeno skupaj 1.117 EUR, od tega pa dobi Občina od države naš del koncesije v višini 543,13 EUR (smo jo že morali plačati), torej bo občinski strošek letos za LD znašal 573,75 EUR, to je 2,8 % od skupnih sredstev, ki jih dobijo vsa društva na tem razpisu. Na Občino Žetale smo naslovili tudi vlogo za pomoč pri letošnjih investicijah pri lovskem domu in pri lovski kočji Tisovec. Menili smo: če so enim društvom pomagali pri asfaltiranju, pri opremitvi pisarn, bodo mogoče tudi nam. Predsednik odbora za gospodarstvo g. Štajnberger Izidor nam je odgovoril negativno z razlago, da letos teh sredstev v proračunu Občine Žetale ni. Jaz pa vas vprašam: kdaj sploh bo kaj za LD Žetale? Odgovor je znan: nikoli! Zelo smo razočarani nad takšnim odnosom do našega društva, ki je najstarejše društvo v kraju, člani marljivo delajo in se trudijo po najboljših močeh predstavljati tudi kraj kot takšen, kamorkoli pač gremo. Povedati je potrebno, da so to javna sredstva - sredstva davkoplačevalcev.

S tem člankom smo poskušali na kratko seznaniti vse občane Žetal, da spoznajo tudi to plat naše zgodbe, ki smo jo dolgo skrivali. A ni mogoče več biti tiho. Naslednja zgodba za vaš časopis bo zagotovo bolj vesela, bolj lovska.

Lep lovski pozdrav!
Predsednik LD,
Janko Vidovič

Poletni utrinek žetalskih upokojencev

Spoštovani bralci Žetalskih novic,

pred nami je nova številka Žetalskih novic. Vedno sem pred dilemo, kaj naj napišem, da bi zadovoljil cenzuri in bralcem.

Zato poskušam ubrati neko srednjo, pa vendar realno pot. Po hladni pomladi smo se znašli v vročih majniških dneh, kar je za ta čas skoraj neobičajno. Vremenoslovci nas dan za dnem svarijo pred nenavadnimi neurji in vsemu, kar spada zraven, tako da z negotovostjo zreemo v sleherni oblak. Za nami so občni zbori društev, ki so se zaradi

določenega roka (31. marec) kar prekrivali, tako da se nekaterih nismo mogli udeležiti. Morda bi veljalo ta rok podaljšati vsaj za en mesec, s tem bi pridobili na času in nekaj tudi prihranili pri ogrevanju prostornih dvoran. Na občnih zborih analiziramo nadaljevanje društva in finančno stanje, kjer zaskrbljeno ugotavljamo, da nas je evrska valuta grenko razočarala in krepko osiromašila. Seveda to velja samo za nas, navadne smrtnike, ki smo še pripravljene dobrovoljno kaj narediti za skupno dobro. V aprilu je bila v okviru Občine Žetale organizirana čistilna akcija, katere smo se kot vedno tudi letos upokojenci udeležili v velikem številu in s tem dokazali, da nam ni vseeno, v kakšnem okolju živimo. Menim, da bi se takšna akcija morala dotakniti slehernega krajana, tudi mlajših. Neka čudna misel te spreleti, ko vidiš, da te nekdo z zapečka opazuje in se ti nasmiha, medtem ko ti iz potoka ali obcestnega jarka vlačiš njegovo navlako, še bolj si pa ogorčen, ko ti nevestnež na tvojo parcelo odloži vse, kar mu je na domačiji odveč, tudi odslužen avtomobil, vse-mogoče gospodinjske aparate in še kaj.

Nezaslišano pa je dejstvo, da te neki zamaknjeni inšpektor, ki je izumil »toplo vodo«, preganja in ti grozi z globo, ker si pač lastnik te parcele in si po njegovem prepričanju pač lastnik vse te

navlake. Upam, da se v bodoče takšne in podobne stvari ne bodo več dogajale. Verjamem, da smo že tako dorasli, da bomo poskrbeli za čistost svojega dvorišča, sosedove parcele in nenazadnje gozda, ki nam čisti zrak, da lahko lažje dihamo. Ob tem naj izpostavim samo enega udeleženca, ki mi je zaupal, da se je le pred nekaj meseci priselil na opuščeno kmetijo blizu Varvasel. Vabilo na čiščenje okolja je vzel resno in ob določenem uri prišel do lovskega doma ter tiho čakal na razporeditev. Ni mu bilo težko stopiti v potok in izvleči odvrženo umazanijo. S svojo udeležbo je dokazal, da je dorel današnjemu času in marsikomu bi lahko bil za vzor. Čas pa teče in spet bomo šli na volitve. Če je tudi ta referendum potreben ali ne, tega ne bom presojal; čeprav je rezultat

Ko preživlja človek starejša leta, ga spomini vlečejo v mladost; tako pravi g. Stanko Vogrinc, ki je napisal tole pesem po ohranjenem ustnem izročilu naših ljudi.

Vaški berač

To je pa vaški berač,
če gleda mu srajčka izpod hlač.

Nekaj časa berači po fari domači,
pozneje se dalje poda.

Ta ded je že močno pobit,
ne more brez palce hodit.

Pa torbico nosi in živeža prosi,
ali letos se hoče ženit?

Če ima desetice, dobil bo pravice,
oženi se, sedaj pa je mož.

Tam dol iz Kozjaka dobil je bedaka,
grda je baba od glave do pet.

Če te prišel on prosit bo kaj,
pa mu nikoli nič ne daj.

Čeprav je potreben,
pa saj ni ni vreden.
Zakaj ni brez babe ostal?

Tud jaz bi mu nič ne dal,
zakaj ni brez babe ostal?

Čeprav je potreben,
pa saj ni nič vreden,
zakaj ni brez babe ostal?

Po ljudskem izročilu in spominu
zapisal g. Stanko Vogrinc.

že na dlani, je prav, da sleherni volilni upravičenec opravi svojo volilno pravico in državljansko dolžnost, kajti najslabše naredi tisti, ki ne odda svojega glasu. Opravimo torej svojo dolžnost in glasujemo po svoji vesti, da se ne bomo jezili na druge. V sredini junija bomo žetalski upokojenci tradicionalno poromali k milostni podobi Matere božje na Brezje. Vabim, da se vsi upokojenci in simpatizerji tega romanja udeležite v čim večjem številu in se zaradi organizacije prevoza prijavite pravočasno.

Predsednik društva
upokojencev Žetale,
Stanko Vogrinc

POHAJKOVANJA

To pomlad je bilo največ naših pohodnih dejavnosti usmerjenih na lokalni vršac, Donačko goro. V spomladanskem obdobju smo jo organizirano obiskali kar trikrat. Razlogov je več. Prvič nam ti pohodi koristijo kot dober kondicijski trening za prihajajoče poletno obdobje, kot drugo pa bi nam lahko bilo žal, ne opazovati čudovitega prebujanja narave, ki napram dolini, nekaj sto metrov višje, zamuja za teden ali dva. V sredogorju in visokogorju pa se ta proces prične še veliko kasneje. Ravno ob že v prejšnji številki napovedanem Evro pohodu je snežilo na 1500 metrih nadmorske višine. No, tako kot je snežilo v slovenskem sredogorju, tudi nam, ki živimo nekoliko nižje in nekoliko bolj jugovzhodno, elementi tega dne niso prizanesli.

Bil je 27. maj, predvečer Evro pohoda, in napoved vremena ni bila nič kaj vzpodbudna. Močan dež, ki bi naj ponehal komaj pozno popoldne. Kljub nevzpodbudni vremenski napovedi pa se nas je vendarle nekaj planincev s starim sloganom »saj nismo iz cukra« in nekaj žetalske trme odločilo izpolniti zadano nalogo. In tako je napočilo jutro naslednjega dne.

Pogled skozi okno v komaj zbujen dan je bil vse prej kot prijeten. Nebo so prekrivali težki, temnosivi oblaki, iz katerih se je vsake toliko vsulo kot za stavo. Vendar pa so me kratka obdobja z malo ali nič dežja navdajala z upanjem. Zbirno mesto pred Oš je samevalo in temni oblaki so napolnjevali nebo nad Žetalami. Le nekaj nas je postopalo naokrog in se oziralo v nebo, čakajoč še koga, ki bi se bil tega dne odločil dodobra zmočiti. Naposled se nas je šesterica odločila in krenili smo na »improvizirani« pohod, Evro pohod 2011. Z avtomobili smo se odpeljali do Bukovja, nato pa peš do Rudi jevega doma, druge kontrolne točke. Na trenutke močan dež nas je dodobra »opral«, vendar se je nebo počasi začelo odpirati. Izza težkosivih oblakov je tu in tam posijalo tudi sonce. Pot je bila dobra, korak trden, upanje je iz trenutka v trenutek raslo in vedrina neba se je počasi prenesla tudi na nas. Ob dobrem pogovoru je čas hitro mineval. Topel napitek na Rudijevem domu in srk iz skrivnostne steklenice mojega očeta je prisotne napolnil še z nekaj moči in veselja. Po kratkem postanku smo odšli nazaj proti Bukovju in nato k tretji kontrolni

točki Završe. Tam smo se nekaj časa pomudili ob ponudbi naših lokalnih pridelovalcev vina in kmečkih dobrot, nekaj tega smo seveda tudi pokusili, ter si ogledali ročne izdelke Turističnega društva Žetale. Po kratkem kramljanju z ostalimi pohodniki, tam jih je bilo le nekaj deset, o tem, koliko ljudi je odpovedalo udeležbo, in o tem, kako nam jo je zagodlo vreme, smo se odločili, da se z avtomobili odpeljemo na Bolfenk, k četrti kontrolni točki. Zadnjih nekaj kilometrov do Bolfenka smo seveda hodili, tako kot se za prave planince tudi spodobi. Topla juha, pijača, pogovor o tem in onem, in čas pohoda se je počasi iztekal. Nazaj grede smo v mimovozu obiskali še turistično kmetijo Golob, kjer je bila prva kontrolna točka pohoda. Tako je bil krog sklenjen, naš rahlo »improviziran« pohod pa končan. Naj povem, da v začetku julija načrtujemo obisk Lovrenških jezer na Pohorju, kjer se bodo odvijala naša nova pohajkovanja.

Lep planinski pozdrav!

Franc Pulko ml.

MOŠKI PEVSKI ZBOR ŽETALE

Lepa slovenska pesem in prijetna družba je tisto, kar nas že štiri leta druži in razveseljuje.

Ja, štiri leta je že od takrat, ko smo se na pobudo g. župana Antona Butolna sestali fantje in se zmenili, da bomo v okviru kulturnega društva prepevali lepo domačo ljudsko pesem. In se je začelo. Najprej res bolj po domače, potem pa vedno bolj ubrano in najbolj veseli smo bili, ko smo naš trud in delo lahko predstavili širši žetalski publiki.

Triglasno petje nas ni popolnoma zadovoljevalo, zato smo se pred dvema letoma odločili, da bomo začeli prepevati štiriglasno. Kar nam tudi uspeva; poslušalci pravijo, da zelo dobro.

Na naši poti se ni mogoče izogniti kadrovskim težavam. Nekdo bi pomislil; ja, kako pa to, v Žetalah je pa res veliko pevcev. Seveda, in to dobrih. Problem se pojavi, ko je treba pustiti vse skupaj in iti na vaje. Različne obveznosti posameznikov so botrovale temu, da smo od začetnih 13 članov prišli na 8, nato pa se je naše število povečalo na zdajšnjih 13. Taktirko je na začetku držal v rokah g. Marjan Feguš, do februarja letos, ko je vodstvo zbora prevzela zborovodkinja gdč. Doroteja Dolšak.

V takšni sestavi prepevamo eno leto. Vsako leto smo redni gostje na kulturnem prazniku, proslavi dneva žena, materinskem dnevu, že tri leta

razveseljujemo udeležence Ex-tempora v Žetalah. Brez nas ne gre tudi na kostenjemem pikniku, v sodelovanju z Ženskim pevskim zborom Žetale pa smo pripravili že dva božično-novoletna koncerta.

Tudi za letos pripravljamo sodelovanje na kostenjemem pikniku in novoletnem koncertu.

Veliko zadovoljstvo in plačilo za trud nam je vsekakor aplavz obiskovalcev, ki smo ga deležni na vsakem nastopu. Želimo si nuditi vam, spoštovane občanke in občani, veliko užitek z našim petjem in spodbuditi še kakšen skriti talent, da bi se nam pridružil.

*Za MoPZ KD Žetale,
Miran Skok in Rudi Vodušek*

V DRUŠTVU ŽETALSKIH ŽENSK

Razmišljam, kaj naj napišem za uvod članka Društva podeželskih žena. Pogledam v naravo, ki je umita od padlega dežja, sonce zlati vrhove Maclja, Resenika, Serdinšce, tam daleč se zlati Donačka gora in še reklo za današnji dan: »Hitro začeto je dvakrat prijeto«, in že lahko bese-
dujemo o aktivnostih žetalskih žensk.

Primerna je zaposlitev v stanovanju, okrog hiše in seveda tam, kjer lahko promoviramo svoje znanje. Bil je četrtek, 19. maj, članice našega društva smo sodelovale z značilnostmi žetalske kulinarike na zaključni prireditvi mednarodnega šolskega projekta COMENIUS v osnovni šoli Žetale. V družbi učencev in pedagoških delavcev naše šole in treh evropskih držav smo preživele uspešen četrtkov popoldan. Tudi pogostitev s sladicami ob tradicionalni prireditvi EX TEMPORE 2011 je že minila. V zapisu naših aktivnosti so že izobraževanja, veselimo se skupnega izleta v staro zgodovinsko mesto. Sodelovanje na razstavi Dobrote slovenskih kmetij, maj 2011, na Ptuj, je že tudi lep spomin. Sodelovanje na razstavi si bo dobro zapomnila ga. Darinka Vogrinc iz Žetal 24a. Letos je že šestič sodelovala z lepo okrašeno zlatorumeno pečeno pletenico in si zaslužila zlato priznanje. Ga. Darinka ima že šest zlatih priznanj in letos je bogatejša še za en kipec kakovosti. Iskrene čestitke, ga. Darinka – tvoj izdelek svatovska pletenica je bil občudovanja vreden tudi v OŠ Žetale ob zaključku pro-

jekta COMENIUS; bila je tako očarljiva, da so jo z vsemi okraski odnesli tja gor na sever Evrope. Čudovito okrašeno in pečeno si podarila zakoncem – jubilentom. Vsi, ki poznamo tvoje pekarske mojstrovine, ti iskreno čestitamo in želimo mnogo uspehov pri pletenju in pečenju štruc.

Morda se bo do jesenskega izida Ž.N. nabralo mnogo zanimivih novičk, dotlej Vam želimo mnogo uspehov v kulinariki, prijeten poletni počitek in lep pozdrav v imenu članic Društva podeželskih žena občine Žetale.

M.K.

ŽIVLJENJE V ZAMBIJI

Naša mlada občanka in uspešna študentka zaključuje študij babištvu v Ljubljani, aktivna je tudi na področju humanitarnih dejavnosti. Izkušnje, ki si jih je pridobila v bolnišnici v Zambiji, je v maju predstavila prisotnim pri nedeljski maši v farni cerkvi sv. Mihaela v Žetalah.

Člani Uredniškega odbora smo se odločili, da njen zanimiv članek predstavimo tudi v našem občinskem glasilu.

Kot nekateri veste, sem tri mesece preživela v Afriki, kjer smo s kolegom – dvema zdravnikoma, zobozdravnikom in radiologom – prostovoljno pomagali v misijonski bolnišnici v Zambiji. Pred leti je tam deloval pater Stanko Rozman, ki je zaslužen za izgradnjo same bolnišnice, kot tudi za to, da je vas dobila električno napeljavo, tekočo vodo, mizarstvo obrt, šolo in številne druge izboljšave. Danes tam deluje pater Jože Grošelj.

Bolnišnico vsak dan obišče več kot 100 pacientov, zaposlena pa sta le 2 zdravnika, ki morata poskrbeti za vizite na 4 oddelkih, operacije in nujne primere; tako je naša pomoč prišla še kako prav. Sploh zobozdravnika so bili ljudje veseli, ne glede na to, da so bile kleščice za puljenje zob njegovo edino orodje.

Tudi na mojem – babiškem področju so bile razmere zelo drugačne, kot sem jih bila vajena od doma. Vsaka ženska mora s sabo v bolnišnico prinesiti vse, kar bo ob porodu potrebovala. To vključuje: sponko za popek, razkužilo, sterilne rokavice, plastično podlogo in tudi britvico za primer, da zmanjka škarij za prerez popkovine. Ker so ženske zelo potrpežljive, je uporaba protibolečinskih sredstev v porodni sobi zelo redka, celo pri šivanju presredka. Res pa je tudi, da rojstvo otroka ni tako čustven dogodek, poln veselja, kot pri nas, ampak je bolj rutinski, razen v primeru, če je ženska ob rojstvu prvega otroka že stara. V njihovi kulturi to pomeni starejša od 22 let. In če je z otrokom in mamo vse v redu, gresta lahko po 6-ih urah že domov.

Zraven strokovnega dela v

bolnišnici smo se odločili še za preureditev izolacijske sobe, ki je namenjena vsem bolnikom z nalezljivimi boleznimi, vključno z otroci. Do tedaj so bile to le 4 stene, brez vrat, stekel v oknih, betonskih tal, brez tekoče vode v neposredni bližini, z dotrajanimi posteljami. Dali smo narediti betonska tla, nove postelje in vzdati umivalnik s tekočo vodo, kupili smo vrata, vstavili stekla v okna, namestili police in vse skupaj prebarvali s pralnimi barvami, tako da je soba iz higienskih razlogov bolj primerna, pa tudi izgleda bolj prijazno. Namestili smo še ventilator, polnilno luč – ki se lahko uporabi tudi ob izpadu električne energije, kar se zgodi nemalokrat – in zavese. Kar nekaj dela smo morali opraviti kar sami, saj bi sicer vse skupaj trajalo veliko dlje. Ljudje so nas z velikim zanimanjem opazovali pri našem delu in so bili kar malce presenečeni, kako znamo tudi punce pleskati.

Samo življenje na vasi je podobno našemu nekaj deset let nazaj, v določenih pogledih celo več. Ljudje živijo v majhnih hiškah, pokritih s slami podobnemu rastju, brez elektrike, tekoče vode, kuhajo na odprtem ognju, perilo perejo na

roke, včasih celo kar v potoku. Družine pa so seveda velike. Moški je namreč cenjen po tem, koliko otrok je sposoben narediti in mu je tudi dovoljeno zapustiti ženo, če mu le-ta ne rodi nobenega otroka. Tako ima povprečna družina 8 otrok. Če je moški finančno sposoben, ima lahko tudi več žena, vendar mora za vse enako skrbeti in vsaki mora postaviti svojo hišo. Pa tudi žene se nič ne pritožujejo, vse dokler so vse deležne enake pozornosti, in si med seboj tudi pomagajo, predvsem pri vzgoji otrok. Videla sem celo dve ženi istega moža, ki sta rodili na isti dan.

Otroci imajo tako dovolj družbe za igro in si z malo domišljije zapolnijo dneve z veseljem. Veseli so že, če kje ob cesti najdejo oguljen star natikač. Lahko ga namreč preoblikujejo in uporabijo pri izdelavi kakšne igrače ali ga celo obujejo. Boljše je namreč imeti vsaj eno nogo kolikor toliko na varnem pred ostrimi kamni

kot pa nobene. In morda naslednjič najdeš še en natikač, ki verjetno ne bo isti, kot je prvi, ampak kdo bi se obremenjeval s takimi malenkostmi. Kar se tiče šole, jo obiskujejo tisti, katerih starši si lahko privoščijo plačilo šolnine in nakup uniforme, nemalokrat pa plačujejo šolnino za mlajše tudi starejši bratje in sestre, ki so že zaposleni. Včasih starši pošljejo svoje otroke k bogatejšim sorodnikom.

življenju res pomembno. Rada bi se še enkrat zahvalila vsem, ki ste kakorkoli pomagali naši ekipi in smo s skupnimi močmi pomagali tem ljudem, ki so pomoči res potrebni. Hvala!

Melita Širec

Teden dni smo preživel tudi v nacionalnem parku Kafue. Tam smo delali v ambulantah, katere zdravnik obišče le enkrat na mesec, tako da smo imeli dela čez glavo. Naj omenim še, da smo spali v kampu, 30 km oddaljenem od prve vasi. Sredi noči nas je zbudilo zavijanje hijen, trobljenje slonov, spuščanje kuščarjev po šotorskem platnu in še kaj bi se našlo, tako da je na koncu od spanca ostalo bolj malo. Vendar te po nekaj neprespanih nočeh tudi vsi ti zvoki več ne motijo.

V veselje mi je bilo, da sem lahko pomagala ljudem v Afriki in jim tako polepšala njihov vsakdan. Tudi sama sem se od njih naučila drugače gledati na svet in videti tisto, kar je v

LIGA KLOŠ

V soboto, 21. maja 2011, je v Makolah potekal finalni turnir lige KLOŠ (Košarkarska liga osnovnih šol), ki jo že nekaj let organizira KK HALOZE. V tej ligi tekmujejo otroci do 5. razreda osnovne šole. Skupaj je sodelovalo devet osnovnih šol (Lovrenc na Dravskem polju, Videm, Stoperce, Podlehnik, Makole, Majšperk, Ptujška Gora, Cirkovce in Žetale), ki so bile razdeljene v dve skupini, kjer so po ligaškem sistemu odigrali medsebojne tekme. Žetalčani so brez poraza osvojili prvo mesto v skupini in si tako zagotovili nastop v finalu te lige, kjer so se pomerili z zmagovalci druge skupine. To je bila ekipa iz OŠ Cirkovce.

Po odigranih tekmah za nižja mesta je sledil finale. Tekmovalna vročica je zajela tudi navijače (starše), ki smo z glasnim navijanjem spodbujali svoje »kloše«. Tekma je bila vredna imena finale, saj se do zadnje sekunde ni vedelo, kdo bo zmagal. Zmagala je OŠ Cirkovce in to za najmanjšo možno razliko ene točke.

Otroci OŠ Žetale so s svojim športnim duhom pokazali, da odraščajo v tekmovalne in odgovorne os-

ebnosti. K temu veliko pripomore domači trener Rok, tako da se ni bati, da se o Žetalčanih tudi v bodoče ne bo govorilo.

tb

PO BELOKRAJNSKEM

»Gospod, tale dokument pa ni veljaven«, je dejal hrvaški carinik enemu izmed nas, ko smo želeli prečkati mejo v Gruškovju.

Kar nekaj govorniških spretnosti šoferja Janija in vodičke Vesne je bilo potrebnih, da se je uradnik omehčal in nam dovolil prehod. Seveda nas niso zanimale Plitvice, kot sta mu zagotavljala, ampak le lepša pot skozi Hrvaško do našega načrtovanega cilja, ki pa je bil naša, slovenska Bela Krajina.

Tako se je začela strokovna ekskurzija Strojnega krožka Žetalanec na podlagi letnega delovnega načrta, ki je bil sprejet na zadnjem občnem zboru.

Skupina veselih in pričakovanja polnih ljudi nas je v ranih urah tega dneva napolnila avtobus, ki nas je popeljal belokranjskemu dnevu naproti.

Ko smo se po nekajurni vožnji bližali izstopni postaji iz Hrvaške – čez reko Kolpo blizu naše Vinice, smo »ilegalcu« med nami svetovali, naj osebno izkaznico drži na tistem mestu, kjer je napisan datum veljavnosti, da ne bo novih zapletov. Želje so eno, realnost pa drugo. To se je vnovič potrdilo, ko je mladenka v uniformi zadržala osebno izkaznico. Spet smo pojasnjevali, da gremo domov in da nam je bilo pri njih (Hrvatih) lepo ter da še pridemo... Splačalo se je potruditi tudi zaradi tega, ker nam je lastnik te nesrečne osebne izkaznice obljubil »rundo za vse«.

Naš prvi postanek je bil namenjen krajinskemu parku Lahinja, kjer je pravi vodni rezervat Bele Krajine. Ogleдали smo si skromno cerkvico Vseh svetnikov na okljuku reke Lahinje ter edinstveni vodni mlin in žago venecijanko s štirimi kolesi. Domačin Klepec, vodnik, nam je razkazal arheološko zbirko tega kraja, v kateri je tudi neprecenljiv (edinstveni) zlatnik kralja Matjaža, ki ga je kot edinega v Sloveniji našel še kot otrok na domači njivi.

Naravno najbolj ohranjeno je izvorno območje reke Lahinje, ki je zavarovano kot naravni rezervat Lahinjski Lugi. Nekoliko večje

močvirje so Nerajski Lugi, ki so prava botanična zakladnica in ob visokih vodah dajejo vtis jezera. Tu obstaja vrsta manjših izvirov in kraška jama Zjot (tam notri imajo baje hudiča). V parku imajo tudi vrsto redkih in ogroženih rastlinskih in živalskih vrst. Prijetno je bilo naše druženje v tem parku, ki je tudi eden redkih ohranjenih neposeljenih prazgodovinskih naselij v Evropi. Po nakupu spominkov in okusni malici smo se podali naprej. Pot nas je vodila na kmetijo, ki jo skupaj s svojo družino in sorodniki vodi pravi posebnež. Kmetovati je začel z nič hektarji, zdaj pa pravi, da jih ima že preveč.

Domačija Raztresen v zaselku Rim je zanimiva kmetija, na kateri nam je gospodar Boris nazorno prikazal trenje in predelavo lanu, ob tem podelil številne koristne napotke za življenje, po vrhu tega pa požel precej salv našega smeha. Ker smo se temu gospodu precej »dopadli«, nam je izjemoma priredil še degustacijo domačih likerjev, po katerih smo lažje nadaljevali pot.

Zahvalili smo se za vse ter smuknili na avtobus, saj nas je čas že preganjal. Nekaj čez tretjo smo prispeli v Metliko, kjer sta nas pred vhomod v njihovo vinsko klet že pričakovali urejeni gospe, s katerima smo se nato podali na ogled te posebnosti kraja.

Klet je precej velika, saj nudi prostor številnim, z ročno izrezljanimi

podobami okrašenim sodom, ter ima zraven tega še dolgo vrsto zajetnih cistern iz nerjavečega jekla.

V prijetnem hladu smo poslušali o zgodovini vina v tej okolici ter o načinu in tradiciji kletarstva pri njih. Sprehodu po kleti je sledila degustacija njihovih vin, ki pa je navkljub prizadevanju gostiteljic v nas utrdila prepričanje, da ga ni čez »ta domačega« iz Haloz.

Dan se je krepko prevesil proti večeru, zato je tudi trebušček zahteval svoje. Ustavili smo se v gostilni pri Goranu, kjer so zagotovili, da pečejo v pravi peči in da nam ne bo žal obiska. Obljubo so držali, tako da smo po okusni in raznoliki hrani prijetno utrujeni posedli na sedeže avtobusa in ob glasbi iz zvočnika krenili proti domu.

Vsega, kar smo videli, slišali in doživeli, ni bilo mogoče strniti v teh nekaj vrstic. Se je pa bera lepih spominov povečala za krepko mero, zraven pa smo se znova prepričali, da ima Slovenija lepo naravo in kulturno krajino in da smo jo dolžni takšno ohraniti tudi našim vnukom.

V trdi noči tistega drugega aprila je avtobus v Žetalah zapustila še zadnja skupina nas »popotnikov«. Z nasmehom smo si voščili lahko noč in odhitei vsak svojemu domu naproti.

Franc S.

ZDRAVILA IN STAROSTNIKI

Staranje ni bolezen, je naravni proces. Celotna družba in vsak posameznik bi si morali prizadevati za kvalitetno in aktivno življenje v zrelih letih. K temu zelo veliko prispeva zdravljenje z zdravili. To naj bo varno, uspešno in učinkovito.

Dejstvo je, da se delež oseb, starih nad 65 let, povečuje. Staranje povzroča številne spremembe, ki pomembno vplivajo na pojav in razvoj bolezni. Z leti se namreč spremeni razmerje med mišično maso in maščevjem – v korist slednjega, upočasnijo se delovanje jeter in ledvic (pomembno pri izločanju zdravil), upočasnijo se prebava, zmanjšana je zmogljivost srca. Pridružijo se še težave, kot so slabši vid, slabši sluh, slabša koordinacija gibov.

V lekarnah se farmacevti vsakodnevno srečujemo z ljudmi, starejšimi od 65 let. V tem obdobju je vloga zdravljenja z zdravili za boljše kakovost življenja še posebej pomembna. Starostniki morate dobro poznati svojo bolezen in zdravila, ki jih jemljete. O pravilni in varni uporabi zdravil, prehranskih dopolnil in drugih izdelkov za ohranjanje zdravja se posvetujte z magistrom farmacije v lekarni. Prehranska dopolnila sicer niso zdravila, vendar lahko vplivajo na delovanje vaših zdravil. Njihova nekontrolirana in čezmerna uporaba je lahko nevarna. Predvsem je nevarna uporaba prehranskih dopolnil, ki se prodajajo od vrat do vrat in po medmrežju. Zato bodite previdni in kakovosten pripravek raje poiščite v lekarni, kjer vam bomo dodali tudi nasvet!

Poraba zdravil se starostjo povečuje, raziskave pa so pokazale, da 20 do 50 odstotkov starostnikov zdravil ne uporablja skladno z navodili. Veliko število starostnikov uporablja več kot pet različnih zdravil hkrati. To seveda predstavlja večjo verjetnost za težave, povezane z uporabo zdravil, ki se kažejo kot neželeni učinki, medsebojno delovanje, podvajanje terapije,

zapletenost odmerjanja, preobčutljivostne reakcije, nepravilna izbira zdravila, prevelik ali premajhen odmerek zdravila, neučinkovitost zdravila, uporaba zdravila v neskladju z navodili zdravnika in farmacevta, neredna uporaba zdravila pri kroničnih boleznih, bolnik zdravila sploh ne uporabi, ipd.

Najpogostejša tveganja pri zdravljenju z zdravili so neželeni učinki zdravil in medsebojno delovanje zdravil. Velikokrat so neželeni učinki blagi in po določenem času izginejo. Čeprav so lahko za vas moteči, ne prenehajte jemati zdravila, ampak se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom. Posebej bodite pozorni predvsem pri prvem jemanju zdravila, pri spremembi odmerka ali ukinitvi zdravila.

Medsebojno delovanje med zdravili se upošteva pri predpisovanju in izdajanju zdravil. Pomembno je, da imata vaš zdravnik in farmacevt v lekarni informacije, katera zdravila z režimom izdaje na recept in tudi brez recepta, kot tudi prehranska dopolnila, uporabljate. V lekarni vam lahko vaša zdravila in druge pripravke, ki jih uporabljate za zdravljenje, pregledamo in vam s tem pomagamo, da se izognete nastanku medsebojnega delovanja zdravil. V ta namen smo vam v lekarni pripravili osebno kartico zdravil (seznam zdravil). Seznam boste izpolnili skupaj z vašim farmacevtom. Vanj se vpiše ime zdravila, učinkovina, odmerjanje in namen uporabe. Priporočljivo je izpolniti tudi podatke o zdravilih brez recepta, o drugih izdelkih, ime zdravnika in lekarne, v kateri najpogosteje dvigujete zdravila, in telefonske številke. Seznam nato redno pregledujte in dopolnjujte. Vedno ga nosite s seboj, saj vsebuje pomembne informacije za vašega zdravnika, farmacevta v lekarni in tudi ob obisku nujne medicinske pomoči ali bolnišnice.

Za konec pa še nekaj nasvetov za pravilnejšo uporabo zdravil:

1. Bodite dobro informirani o svojih zdravilih!
2. Vzemite si čas in vprašajte, saj s tem lahko preprečite težave, povezane z uporabo vaših zdravil!
3. Upoštevajte splošna priporočila za pravilno in varno uporabo zdravil!
4. Uporabljajte osebno kartico zdravil!
5. Skrbite za pravilno shranjevanje zdravil. Zdravila vedno shranjujte izven dosega otrok!

Tudi zdravila, ki so na voljo brez recepta, so zdravila in imajo ob koristih tudi tveganja, čeprav nam jih TV in drugi mediji predstavljajo kot popolnoma varne izdelke. O njihovi uporabi se raje predhodno posvetujte s farmacevtom.

Po definiciji smo stari, ko dosežemo 65 let in več. Vendar ugotavljamo, da mnogi živijo polno in ustvarjalno življenje tudi pri 90-ih letih. Bo kar držalo, da si star toliko, kot se počutiš!

Darja Potočnik Benčič, mag. farm., spec. Lekarne Ptuj

Pregled dela v Občinski organizaciji RK Žetale

V soboto, 12. marca 2011, smo se člani in članice OO RK Žetale zbrali na 2. občnem zboru. Ob prisotnosti gostov: predsednika območnega združenja RK Ptuj Aleksandra Solovjeva in sekretarke Marjane Cafuta, župana Občine Žetale Antona Butolna ter predstavnikov posameznih društev smo pregledali realizirane cilje v letu 2010 in si začrtali delo v tem koledarskem letu.

V preteklem letu smo največjo pozornost namenili naslednjim dejavnostim:

- Naši članici sta našim občanom štirikrat razdeljevali prehrabne artikle, ki nam jih je namenila Območna organizacija RK Ptuj, za dostavo v Žetale pa je poskrbelo Gasilsko društvo Žetale.

- Organizirane so bile tri krvodajalske akcije in v vsaki je sodelovalo več kot dvajset naših občanov.

- Pred prazniki (velikonočnimi in božično-novoletnimi) smo obiskali naše ostarele krajanke, ki preživljajo jesen življenja v domu upokojencev na Ptuj in v Muretincih. Topel stisk roke, prijazne besede ter majhna pozornost z darilcem so prižgale v očeh iskricke upanja za ponovno srečanje.

- Pred božično - novoletnimi prazniki so osnovnošolci obiskali naše krajanke, starejše od 80 let, na njihovih domovih. Z obiskom, majhnim darilcem, ki so ga učenci pomagali oblikovati, so se stkale nitke medgeneracijskega povezovanja.

- Naši sodelavci so priskočili na pomoč krajanom, ki so potrebovali pomoč pri sekanju drv in manjših opravilih okrog doma.

- V skrbi za spodbujanje in širjenje vrednot zdravja in zdravega načina življenja naših občanov smo za udeležence prireditve «Druženje treh generacij» organizirali meritve krvnega tlaka in meritve sladkorja v krvi. V spomladanskem času se je preventivnega odvzema krvi za laboratorijske preiskave udeležilo več kot 50 občanov.

- Ustvarjalne delavnice so popestrile naše delo. Z nastalimi izdelki (poslikanimi steklenimi

izdelki, poslikanimi šali in ruticami, voščilnicami) smo na prodajnih stojnicah zbirali prostovoljne prispevke za dobrodne namene.

Trinajst naših članov je opravilo najmanj 462 ur prostovoljnega dela – to so ure, ki smo jih zabeležili. Več članov ni vodilo evidence o dejavnostih, ki so jih opravili. Koliko kilometrov smo za opravljanje naše dejavnosti prevozili, koliko telefonskih pogovorov za različna usklajevanja smo opravili, nismo beležili. Vsega se enostavno ne da zapisati, zabeležiti.

Tudi v tem letu bomo izvajali dejavnosti na zgoraj navedenih področjih. še večjo skrb bomo namenili skrbi za starejše krajanke. Razmišljamo, da bi bili naši obiski v domovih upokojencev pogostejši – morda celo vsak mesec. Da bi bilo to izvedljivo, vabimo, da se nam pridružite tisti, ki bi bili pripravljeni delček svojega prostega časa nameniti druženju, pogovoru in obiskom starejših občanov.

V jesenskem času načrtujemo srečanje občanov krvodajalcev, ne glede na to, preko katere organizacije se udeležujejo krvodajalskih akcij. Dati, darovati del sebe – del najpomembnejše življenjske tekočine, je zelo pomembna humanitarna dejavnost. Bi bila uresničljiva vizija, da bi se v krvoda-

jalstvo v Žetalah vključil vsaj eden član vsakega gospodinjstva?

Več pozornosti bomo namenili vključevanju osnovnošolcev v razne oblike prostovoljnega dela. Prav tako bomo nekaj otrokom pomagali pri plačilu stroškov letovanja na morju. Če tudi vaš otrok po nasvetu zdravnika potrebuje letovanje na morju, nas obvestite in pomagali vam bomo pri iskanju sredstev.

Zaključek občnega zbora je popestrila naša članica Melita Širec, ki je z besedami in fotografijami predstavila svoje trimesečno humanitarno poslanstvo v Afriki. Kaj pomenijo človeku osnovne dobrine: pitna voda, osnovno zdravstveno varstvo, pristen stik z ljudmi? Se je čas ustavil? Ne, ni se. Le malo vstran od nas teče življenjski tok po malo drugačnih tirnicah.

Se znamo kdaj za trenutek ustaviti in nameniti sočloveku prijazen pogled, toplo in spodbudno besedo, majhno dobro delo, ki lahko obogati tistega, ki ga daje, in tistega, ki ga prejme?

Se želite tudi vi pridružiti dejavnostim in delu v OO RK Žetale?

Prijazno vabljeni, da se nam pridružite. Marija Skok vas bo z veseljem vpisala med člane. Letna članarina znaša 3eur.

Zapisała:
Irena Vodušek

Župnija Žetale

Da čas hitro teče, lahko opazimo po dogodkih, ki so se v minulih mesecih zgodili v naši župniji.

Nedolgo nazaj smo obhajali veliko noč, z velikonočnim tridnevjem, od katerega je bil najbolj obiskan blagoslov jedi, ki je tudi letos potekal pri križih in kapelah po naši župniji. To je lep običaj, ko gospodinjne skrbno pripravijo velikonočne jedi, potem pa jih nekdo od domačih odnese k blagoslovu. Te jedi, ki so tudi simbolno povezane z Jezusovim trpljenjem, pripravimo za velikonočni zajtrk, ko se ob mizi zbere vsa družina. Vstajenska sveta maša je bila pri Mariji Tolažnici s procesijo okrog cerkve. Zbralo se je veliko domačih vernikov in tudi lepo število romarjev.

Na Florjanovo nedeljo so se v naši župnijski cerkvi v svečanih uniformah zbrali domači gasilci. Sodelovali so pri sveti maši in se priporočili svojemu zavetniku, da bi njih same varoval pri delu, ki ga opravljajo ob nesrečah, in ves kraj pred ognjem in ostalimi nesrečami. Po sveti maši so se odpravili pred gasilski dom, kjer je duhovnik blagoslovil njihovo opremo in vozila, da bi jim dobro služila.

Med tem časom se je 23 naših birmancev pripravljalo na prejem zakramenta sv. birme. Ta veliki in milostni dogodek za župnijo in njih same je potekal 14. maja, ko je med nas prišel škof dr. Franc Kramberger in mladim podelil zakrament. Upamo, da mladim ne bo ostala v spominu samo lepo okrašena cerkev, lepe obleke, slovesna sveta maša, ampak tudi besede g. škofa, ki jih je izrekel med pridigo in med obredom sv. birme.

29. maja smo obhajali drugi pomemben dogodek. Ta dan je osem prvoobhajancev prejelo prvo sveto obhajilo; otroško veseli in ponosni so stopili k oltarni mizi, kjer so prvič prejeli Jezusa. V tem mesecu so potekale tudi šmarnice. Otroci so se zbirali pri večerni sveti maši, poslušali so zgodbe o punčki Zarji in fantu Urhu, veselo prepevali, reševali so domače naloge, ki so bile poučne in zanimive. Zraven so zbirali nalepke, ki so jih lepili na plakat, na katerem je nastajala podoba Marije in otrok. Zaključek šmarnic je bil pri Mariji Tolažnici, kjer so vsi prejeli pohvale, najbolj pridni pa tudi darila. Po maši je bilo druženje ob pecivo in soku. Tudi letos so se zbrali zakonci jubilaranti. Pri Mariji Tolažnici se je zbralo 14 parov, ki so obhajali svoje okrogle obletnice poroke. Sveto mašo je daroval župnik g. Ciril Čuš, po sveti maši pa so se zakonci zbrali na turistični kmetiji Bedenik – Vo-grinc, kjer so se družili ob kosilu in družbi

naših dveh duhovnikov.

V sami cerkvi so bila opravljena velika obnovitvena dela. Cerkev smo na novo prepleskali z belo barvo, loke smo poudarili s svetlo rjavo. Tla smo strojno očistili in zloščili. Namestili smo nove klopi, ki so bolj prostorne in pripravljene za morebitno vgradnjo radiatorjev za ogrevanje cerkve. Vse to poskrbi, da nam je v cerkvi prijetno in domače. Tudi finančno so vsa dela poplačana, ob veliki solidarnosti domačih vernikov in donatorjev iz župnije in od drugod.

Letos bomo v Žetalah obhajali biserno mašo, to je 60 let duhovništva našega dolgoletnega župnika, g. Štefana Zvera, in 50 let njegovega delovanja med Žetalanci. Za ta dogodek prihaja med nas nadškof dr. Marjan Turnšek, ki bo vodil slovesnost, ki se bo odvijala pri Mariji Tolažnici. Kot dolgoletnemu dušnemu pastirju v naši župniji lahko s svojo udeležbo na tej slovesnosti izkažemo hvaležnost za vse, kar je storil za nas na duhovnem in materialnem področju. Vsi smo vabljeni, da se 3. julija zberemo pri Mariji Tolažnici in počastimo jubilaranta.

S.G.

PRESMEC

Presmec mora biti! Tako so rekli žetalski fantje in se dogovorili, kako se lotiti dela.

Pred praznovanjem velike noči je cvetna nedelja. Po dolgi zimi se vsi veselimo pomladi in novega življenja.

Letošnja velika noč je bila zelo pozno, šele proti koncu aprila. Za cvetno nedeljo je navada, da nekdo od hiše nese k maši presmec. Kar nekako tradicionalen pa je postal presmec - velikan. Fantje so nabrali zelenja in se lotili dela na Varvaselah. Pridne roke, dobra volja, nasmejani obrazi, in delo je steklo!

Pozno zvečer so z delom končali. Še zadnji lepotni popravki in ... V nedeljo zjutraj je 14 parov močnih rok poprijelo ter se odpravilo proti cerkvi Marije Tolažnice.

Pot je bila dolga, a v družbi veselih ljudi in z vmesnimi okrepčilnimi postanki hitro mine. Pri cerkvi je na pomoč pri dvigovanju priskočil še bližnji sosed s strojem. Pred mašo so se začeli zbirati farani. Občudovali so presmec, čeprav ni bil tako velik kot lani.

Vsekakor si zaslužijo pohvalo vsi, ki so kakorkoli pomagali, da je bil narejen in postavljen ob cerkveni zvonik. Za v cerkev je bil prevelik, zato ga je gospod župnik blagoslovil kar zunaj. Velika noč je največji cerkveni praznik in tudi na tak način pokažemo vse spoštovanje praznovanju ter obujamo in ohranjamo stare običaje.

M.S.

PRI KAUČKI GOSPE DARINKI

Je poloblačno torkovo jutro, dan po redaktorskem delu Uredniškega odbora Žetalskih novic in mala radovednost, kako poteka življenje na Turistični kmetiji pri gospe Darinki Kodrič.

Vzpostavim telefonsko zvezo in veselo razpoložena ga. Darinka se mi oglasi sredi gozda, v rokah drži košaro in jo polni z lepo doraslimi jurčki. Za šalo ji ukažem: »Zdaj pa le odtrgaj postavnega jurčka in ga odloži k drugim gobam.« In zgodilo se je: »Pa res, zagledala sem lepo rjavo gobo, že leži med drugimi jurčki in lisičkami.«

Nadaljujeva: »Sedmega maja letos smo praznovali desetletnico delovanja postrežbe gostom z domačimi izdelki na naši kmetiji. Iz skute po »žetalsko« spečem gibanico kot sladico, ki se prileže po dobrem

narezku: meso iz tunke, zaseka, v naši peči pečen kruh iz več vrst moke, zelenjava kot priloga, dobra kapljica vina –kaučkega- seveda. Gostom tekne domača kokoš- zlatorumeno zapečena v krušni peči, svinjna sočna pečenka domače reje, gostje pa imajo radi tudi jelenji golaž, meso iz lastne obore; v eni obori imamo jelene in košute v številu 16, v drugi obori se sprehajajo trije jeleni. Pričakujemo dvanaest jelenjih mladičev. Našo oboro so si ogledovali na dan naše obletnice številni gostje, z razglednega stolpa so videli daleč naokoli, jedli naše specialitete, plesali, peli ob zvokih ansambla Črički; ob drugih priložnostih pa zaigra sin na svoje inštrumente. Ob okrogli obletnici obstoja naše dejavnosti sem prejela priznanje TD Žetale in besedno po-

hvalo g. župana .

Sodelovala sem tudi na razstavi Dobrote slovenskih kmetij v Ptujju s kruhom pečenim v domači peči, pa sem si rekla, da ne bom več sodelovala, štirikrat je bilo dovolj.

Minilo je praznovanje desetletnice, delo teče naprej, gostje prihajajo, v družini se trudimo za dobro postrežbo, sodelujemo vsi, v veliko pomoč mi je tašča Nežika, tast Štef pa včasih poskrbi s svojim humorjem za veselo razpoloženje.«

Tudi jaz sem se že večkrat oglasila pri Kodričevih.

»Sprejmite iskrene čestitke ob jubileju in mnogo uspehov v časih, ki prihajajo.«

Naj tekne gostom tudi tista gobova juha, ki bo nastala iz gob, nabranih 13. rožnika dvajset enajst.

Za Žetalske novice, M. K.

PRI PRIDNSKI TREZI

Sinje modro nebo, prelet ptic po rahlo vetrovnem ozračju, razkošna lipa z dišečim cvetjem so naju z go. Tončko zvalili na popoldanski sprehod do prijetne, zgovorne, z življenjem zadovoljne gospe Terezije Kopše v Pridni vasi ali Čermožišah.

Z nasmejano gospo že dolgo prijateljujem, jo dobro poznam kot odlično »pekarico« izdelkov iz kvašenega testa. Že 15 let je od tega, ko je bila delovna gostja v šoli Žetale in je z učenci ustvarjala lepo oblikovana srca, zlatorumeno zapečena so hrustljala med zobmi mladih ustvarjalcev. Dialektologinji dr. Zinki Zorko, gostji tistega pomladnega dne na naši šoli, je pripovedovala zgodbe našega kraja iz prejšnjega stoletja in nastal je zapis značilnosti žetalskega narečja.

Ob cesti Majšperk-Žetale je nekoč stala preprosta kmečka hiša, v kateri se je 11. oktobra 1926 rodila Pridnska Treza. Po štirih letih se ji je pridružila še sestra Tilčka in od takrat hodita skupno življenjsko pot. Atek Franček je zasnubil Antonijo Potočnik, ki je prišla z Vildona v Pridno vas. Ata je bil najprej poročen na Korejnšu (Čermožiše), žena in dva otroka so umrli, tudi njegov brat Hanzek, ki je bil namenjen gospodariti na domačiji, je po bolezni - pljučnici umrl in atek se je vrnil v rojstni dom.

Ga. Pridnska Treza je nadaljevala: »Celo življenje sem tu, osnovno šolo sem obiskovala v Žetalah, na šolo imam lepe spomine. Učil me je Rečnik, dobro se spomnim učiteljice Bojane Vidmar. Nato se je začelo zame delo na zemlji, spomladi kop v goricah, sušenje sena, v jeseni pospravljanje pridelkov, obrezovanje repe, korenja, kožuhanje, ples, petje in oblikovali so se lepi spomini na mladost. Berov Francl nam je rad »zašpilal« na »likofih« kmečkih del. Ko sem bila stara 22 let, sta

mi oba starša umrla, oba sta bila še mlada, atek so padli z voza nekje v »Peklači« in se poslovili od življenja, tudi mamó je vzelo in ostali sva na kmetiji s sestro Tilčko. Spoznala sem edinca Venca, ki je bil doma po domače rečeno v »Zagju« (Čermožiše pod Kamenšekovimi). Dve leti sva uživala »ledik« ljubezen, v pozni jeseni 1947. leta sva se poročila in leto kasneje sva že slišala jok prvorojenke Pavle, prišli sta še Lojzka, Ančka in zadnji otrok Poldi. To so najini marljivi otroci. Odšli so v svet, odhajajo in radi prihajajo, podarili so mi šest vnukov, rada imam tudi pet pravnukov. Zelo lepo je, ko se zberemo vsi.

Danes, 26. maja, mineva 46 let od smrti moža Venca. Dolgo je bolehal in zmagala je bolezen. Ostala sem sama z otroki, pomagali so mi pri delu, obiskovali šolo v Žetalah in odhajali za boljšim kruhom.

Tudi na morju sem bila, čeprav samo enkrat, ko sem si ogledala počitniško hišico mojih hčera. Večkrat sem šla na romanje na Svete Gore, pa na Brezje, redno sem hodila k sveti maši v cerkev svetega Mihaela, ko sem imela še zanesljiv korak. Zdaj pa prihajata g. župnika Ciril in Štefan enkrat na mesec v našo hišo, razgovorimo se in čas hiti naprej. Najbolj mi je bilo v prid, ko sem hodila kuhat na gostije, bilo jih je več kot šestdeset, mnogo dela v kuhinji, tudi smeha in lepih doživetij. Prva »rihta« na gostiji je bila goveja juha z rezanci, nato govedina, riž, pražen krompir, vinska omaka. Druga jed je bila pečena ali kuhana svinjina s prilogami, tretja je bila pečena in panirana kuretina in razne solate. Nekoč sem kuhala svatom na ljubljanskem koncu, svatje so se napili, skregali, prišlo je do prerivanja, ženinu so zbili štiri zobe in bilo je konec »luštnega«.

Sem samouka kuharica, mnogo kuharskih spretnosti sem prevzela

od Kočke botre, ki je bila doma na zdajšnji »Štjanekovi domačiji«. Kuhala sem tudi ob krstih, birmah, na sedminah. Še vedno rada kuham in vsak dan je na mizi dobro kosilo za šest ljudi. Vesela in srečna sem, da lahko še kaj postorim v hiši, saj se počutim koristno in spoštovano. Ljubezni do vnukinje Silvije ne morem opisati, zelo jo imam rada in cenim njeno požrtvovalnost do treh več kot 80 let starih žensk. Bdi nad našim zdravjem, nas pelje k zdravniku, pa tudi vsako željo nam izpolni. Vsi si želimo, da bi še dolgo živeli v takem sožitju.

Še eno doživetje z vnukom Marjančkom vam povem. Bil je pri nas na počitnicah in je opazoval, kako sem položila koklji pod perut več jajčk, morala sem mu razložiti, kaj dela koklja na jajcih in ko je razumel potek valitve, je rekel: »Mama, potem pa je dost' pametna koklja, če to dela«. Vnuki mi pravijo, da sem štajerska mama.«

Še nekaj besed o Trezinem življenju. Zjutraj ne poležava, vs-tane, ob osmih že ponuja kavo, rada bere knjige, revije, obvezno spremlja TV poročila, v življenju je rada pela, 25 let je v cerkvenem zboru pela alt. Gospa Treza pravi, da je življenje lepo in ga rada živi.

Ob pridnskih dobrotah je tekla beseda in po zaključku sprehoda po Trezinem življenju sva si zaželeli zdravja in še kdaj prijetnega srečanja.

Tudi Tilčka je prehodila že 80 let, je vesela, nasmejana in se veseli življenja s svojo štiri leta starejšo sestro, z njo sta spletli mnogo rokavic, nogavic, jopic, puloverjev; še bi pletli, pa ne utegneta.

M.K.

PRI GOSPE JUSTI V PODGAJU

Minil je najlepši mesec v letu in velja rek: »Meseca maja dosti dežja, v jeseni bo dosti vsega blaga.«

S tem minulim mesecem sva na prvounijski dopoldan z gospo Justo Korez na lepo razgledni domačiji začeli prijeten, spominski razgovor. Že polnih 86 let živi v tej žetalski idili. Odraščala je z dvema bratoma, Jožetom in Poldijem. Zelo je bila povezana z bratom Jožetom, ki si je uredil vikend ob domačiji, rad je prihajal v rojstni kraj, a mu je življenje prekinila nesreča. »Dobro sva se razumela, ob prihodu v Žetale se je vedno oglasil doma in si je rad urezal zajeten kos domačega kruha ter rekel, da tako dober kruh najrajši poje brez priloge (klobas). Tudi brat Poldek, ki je odšel od doma in si je ustvaril družino nedaleč od domačije, je že rajni.«

Na našem hribovskem posestvu sva zagospodarila z možem Stankom, ki je prišel iz Čermožiš. Letos nama mineva 50 let skupnega življenja. V zakonu so se nama rodile tri hčerke: Minka, Pavlika in Nada. Imava šest vnukov in štiri pravnuke in vedno se razveseliva njihovega obiska. Pri nas rečemo, da smo doma v

Podgaju in v tem obgozdnem kraju živi z nama hčerka Nada z družino. Zet Stanko je zelo delaven in z njegovo pomočjo smo lepo uredili domačijo. Vnuk Uroš je že odšel od doma, vnuk Gregor pa živi z nami, je delaven in skrben.«

Gospa Justa je nanizala nekaj spominov na nekdanje dni. »Delo na kmetiji je bilo težavno – plug, voz, orne krave, motika, kramp, vile, kosa, srp so bili pripomočki za delo na naših njivah in travnikih. Puta je bila za prinašanje vode iz studenca tam spodaj v grabi; košek se je prilegal hrbtu, v njem smo nosili pridelke z njiv. Ni bilo lahko, imeli smo voljo do dela, danes pa nam olajšujejo vsakdanje delo najrazličnejši stroji.

Za nedoločen čas sem sklenila pogodbo za delo v kuhinji, saj sem vedno kuhala kosila za vse pri hiši, to počnem vsak dan, saj je najlepše za vse, ki se vrnejo z dela, da sedejo k mizi in pojužinjajo, nato pa odidejo na delo. Spekla sem mnogo kolačev kruha, ocvirkov, bidra, belega kruha, ki je bil na mizi ob veliki noči, binkoštih in božiču. Tudi potovati naokoli ni bila moja navada. Poromala sem na Svete

Gore, seveda peš, tudi z upokojenci sem šla, a je vse minilo. Zdaj sem najrajši doma, vzamem palico, se sprehodim ob gozdu, spremlja me Gregorjev psiček. Vstajam pred sedmo uro, počasi opravljam gospodinjstva dela, poslušam radio, televizije trenutno ne gledam, ker še nimam ustreznih očal, saj sem imela operacijo oči. Naročeno imam revijo Ognjišče, rada jo preberem, nisem navajena na popoldanski počitek, vedno nekaj delam, pri hoji moram biti previdna, saj se mi včasih zmoti, zato grem redkeje k sveti maši. Najraje sem doma, mož Stanko je bolehen, vse življenje je opravljal težka dela, zdaj pa posedla pod lipo in gleda v Žetale.«

V družinah Korez – Mlkar je življenje čisto preprosto, vsak dan je delo, skrbi za boljši jutri, tako minevajo dnevi, meseci, leta. Minilo je tudi dopoldne prvega junija ob prijetnem klepetu in želji, da bi nam zdravje služilo za naše žetalsko življenje. Naj vam bo, ga. Justa, naklonjenih še mnogo dni v takem razpoloženju, kot ste ga izžarevali to sredo.

M.K.

SPREJEM DEVETOŠOLCEV PRI ŽUPANU

Deveti razred OŠ Žetale v šolskem letu 2010/2011 zaključuje šestnajst učencev. Šest jih je bilo v zadnjem letu šolanja zelo uspešnih, tako pri učenju kot na različnih tekmovanjih. To so: Petra Bračevi, Barbara Bukšek, Tea Gajšek, Klemen Kodrič, Janja Peklič in Matej Stojnšek. Po tem, ko so devetošolci v ponedeljek, 13. junija 2011, simbolično predali ključ šolskih vrat osmošolcem, jih je skupaj z ostalimi sošolci in sošolkami ter razredničarko Sašo Peršoh v občinski sejni sobi Občine Žetale sprejel župan Anton Butolen.

Ob koncu pouka jim je čestital in izrazil željo, da bi učenci svoja osnovnošolska leta ohranili v lepem spominu ter da bi se po končani srednji šoli in fakulteti vrnili ali pa vsaj vračali v žetalsko občino. Učence je nagradil z majicami in prigrizkom, najboljši pa so prejeli še knjižno nagrado.

Saša Peršoh

EX - TEMPORE

V nedeljo, 12. junija, se je z odprtjem razstave in podelitvijo nagrad najboljšim slikarjem zaključil letošnji tradicionalni, 11. Ex - tempore Žetale 2011. Slikarskega Ex - tempore 2011 se je udeležilo 45 slikarjev, sicer pa je skupno doslej na vseh srečanjih sodelovalo že skoraj 1000 slikarjev.

prepričanje, saj človek ni ustvarjal samo takrat, ko je živel v izobilju, saj so nekatere poslikave po raznih jamah stare več kot 35.000 let.

»Prepričan sem, da bi bila zakladnica umetnosti prazna, če bi človeštvo ustvarjalo umetniška dela samo takrat, ko je živel v izobilju«, je v svojem nagovoru povedal župan.

Razlog za nekoliko nižjo udeležbo umetnikov kot prejšnja leta je predvsem recesija. Ker je večina naših sponzorjev iz vrst gradbenikov in gostincev, je to še posebej pomembno, saj je v teh težkih razmerah še težje zagotavljati sredstva za takšne prireditve. Da je umetnost v času krize nepotreben strošek, pa je zmotno

Letošnja štiričlanska žirija, ki so jo sestavljali likovni kritik Mario Berdič, dr. Matjaž Duh, Nina Jeza in Anita Kokol, pa kljub nekoliko manjšemu številu oddanih platen ni imela lahkega dela. Skupno je bilo na koncu podeljenih enajst nagrad, ki so jih prejeli: Marjan Žumer, Gregor Samastur, Igor Dolenc, Janez Korez, Zdena Vinšek, Anton Šomen, Drago Božičnik, Metka Tadič, Vlado

Geršak, Jože Foltin in Petar Lazarevič. Letošnji grand prix 11. Ex-tempora Žetale 2011 v višini 650 EUR pa je za svoje slikarsko delo prejel Bogomir Jurtela.

Po podelitvi nagrad, ki sta jo s svojimi pesmimi popestrila moški in ženski pevski zbor KD Žetale, je sledilo odprtje razstave vseh slikarskih platen v dvorani žetalskega kulturnega doma, ki bo na ogled do 24. junija.

MILKA KOPŠE

Modre misli
Če bi rad spoznal vrednost denarja,
pojdi in si ga poskusi sposoditi.
Benjamin Franklin

Pameten mož ženi ne ugovarja.
Če le malo počaka,
bo naredila sama.
Humphrey Bogart

Tisti, ki stori kaj dobrega, naj molči;
tisti, ki je imel od tega korist, naj govori.
Lucij Anej Seneka

lovek brez domovine je kot slavec brez vrta.
Tadžiški pregovor

Nihče ne ljubi domovine, ker je velika,
temveč ker je njegova.
Slovenska modrost

